

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I <i>Tiedonantoja</i>	
	Tuomioistuin	
	TUOMIOISTUIN	
2002/C 233/01	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 11 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa C-224/98 (Tribunal du travail de Liège esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Marie-Nathalie D'Hoop vastaan Office national de l'emploi (Unionin kansalaisuus – Syrjintäkiellon periaate – Kansallinen lainsäädäntö, jossa myönnetään oikeus työmarkkinatukeen oman maan kansalaisille vain sillä edellytyksellä, että he ovat suorittaneet keskiasteen opintonsa oman jäsenvaltionsa oppilaitoksessa – Ensimmäistä kertaa työnhakijana oleva oman maan kansalainen, joka on suorittanut keskiasteen opintonsa toisen jäsenvaltion oppilaitoksessa)	1
2002/C 233/02	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 6 päivänä kesäkuuta 2002 asiassa C-133/99, Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuosi 1995 – Rasvattomalle maidolle kaseiinin ja kaseinaattien valmistusta varten myönnettyt tuet)	1
2002/C 233/03	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 11 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa C-371/99 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Liberexim BV vastaan Staatssecretaris van Financiën (Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Maahantuonti siirtämällä tavara pois tullimenettelystä – Tiekuljetus TIR-menettelyä tai ulkoista passitusta käyttäen – Vetoauton vaihtaminen – Tavaroiden purkaminen perävaunusta sinetöinnin murtamisen jälkeen – Tullivalvonnasta pois siirtäminen) ..	2

2002/C 233/04	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 25 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa C-459/99 (Conseil d'État'n esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Mouvement contre le racisme, l'antisémitisme et la xénophobie ASBL (MRAX) vastaan Belgian valtio (Kolmansien maiden kansalaiset, jotka ovat jäsenvaltioiden kansalaisten puolisoita – Velvollisuus viisumin hankkimiseen – Henkilötodistusta tai viisumia vailla olevien puolisoiden oikeus tulla maahan – Lainvastaisesti maahantulleiden puolisoiden oleskeluoikeus – Sellaisten laillisesti maahantulleiden puolisoiden oleskeluoikeus, joiden viisumin voimassaoloaika on päättynyt ennen oleskeluluvan hakemista – Direktiivit 64/221/ETY, 68/360/ETY ja 73/148/ETY ja asetus N:o 2317/95)	3
2002/C 233/05	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 2 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa C-499/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Valtiontuki – Magefesa-konsernin yrityksille myönnettyt tuet – Palauttamiseen velvoittavat komission päätökset 91/1/ETY ja 1999/509/EY – Täytäntöönpanon laiminlyönti)	4
2002/C 233/06	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 25 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores vastaan Euroopan unionin neuvosto (Muutoksenhaku – Asetus N:o 1638/98 – Rasva-alan yhteinen markkinajärjestely – Kumoamiskanne – Henkilö, jota asetus koskee erikseen – Tehokas oikeussuoja – Tutkittavaksi ottaminen)	4
2002/C 233/07	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 11 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa C-60/00 (Immigration Appeal Tribunalin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Mary Carpenter vastaan Secretary of State for the Home Department (Palvelujen tarjoamisen vapaus – EY 49 artikla – Direktiivi 73/148/ETY – Jäsenvaltion kansalainen, joka on sijoittautunut tähän valtioon ja joka suorittaa palveluja muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille henkilöille – Sellaisen puolison oleskeluoikeus kyseisessä valtiossa, joka ei ole minkään jäsenvaltion kansalainen)	5
2002/C 233/08	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 11 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa C-62/00 (Court of Appealin (England & Wales) (Civil Division) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Marks & Spencer plc vastaan Commissioners of Customs & Excise (Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Kansallinen lainsäädäntö, jolla taannehtivasti lyhennetään perusteettomasti maksettujen rahamäärien palauttamista koskevaa vanhentumisaikaa – Yhteensopivuus tehokkuusperiaatteen ja luottamuksensuojan periaatteen kanssa)	5
2002/C 233/09	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio 2 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa C-115/00 (Finanzgericht Münsterin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Andreas Hoves Internationaler Transport-Service Sàrl vastaan Finanzamt Borken (Maanteiden tavaraliikenne – Moottoriajoneuvovero – Rekisteröinnin suorittanut jäsenvaltio)	6
2002/C 233/10	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 11 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa C-139/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (Jäsenyyssvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 89/369/ETY – Ilman pilaantuminen – Yhdyskuntajätteiden polttolaitokset La Palman saarella)	6

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2002/C 233/11	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 9 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa C-181/00 (Supremo Tribunal Administrativon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Flightline Ltd vastaan Secretário de Estado dos Transportes e Comunicações ja Transportes Aéreos Portugueses SA (TAP) (Asetuksen N:o 2408/92 3 artiklan 2 kohta ja 4 artiklan 1 kohdan a ja d alakohta – Julkisen palvelun velvoitteiden asettaminen syrjäiselle alueelle suuntautuvalla säännöllisellä lentoliikenteellä – Yhteensopivuus sen mahdollisuuden kanssa, joka jäsenvaltioilla on rajoittaa kabotaasiliikennettä 1.4.1997 asti – Päätöksen 94/698/EY 1 artiklan e alakohdan tulkinta)	7
2002/C 233/12	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 11 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa C-210/00 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG vastaan Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Maatalous – Vientituet – Virheellinen ilmoitus – Seuraamus – Asetuksen N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2945/94, 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan pätevyys – Ylivoimaisen esteen käsite)	8
2002/C 233/13	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 11 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa C-294/00 (Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Deutsche Paracelsus Schulen für Naturheilverfahren GmbH vastaan Kurt Gräbner (Sijoittautumisoikeus – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Direktiivin 92/51/EY soveltamisala – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan lääketieteellisiin ammatteihin kuuluvaa Saksan järjestelmän mukaista ”Heilpraktikerin” ammattia saa harjoittaa vain lääkärin tutkinnon suorittanut henkilö – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan lääketieteellistä koulutusta saadaan antaa vain tietyissä laitoksissa ja jossa parantajan koulutuksen kaltaisten koulutusmuotojen mainonta on kiellettyä)	9
2002/C 233/14	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 13 päivänä kesäkuuta 2002 asiassa C-353/00 (VAT and Duties Tribunalin, Manchester, esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Keeping Newcastle Warm Limited vastaan Commissioners of Customs & Excise (Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta – Veron peruste – Vastike tavaroiden luovutuksesta tai palvelujen suorituksesta – Tuki)	10
2002/C 233/15	Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 4 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa C-173/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta (Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivi 1999/20/EY – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)	10
2002/C 233/16	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (kuudes jaosto) 2 päivänä toukokuuta 2002 asiassa C-129/01 (Tribunale di Bolognan esittämä ennakkoratkaisupyyntö): Condominio Facchinei Orsini vastaan Kone Ascensori SpA (Ennakkoratkaisupyyntö – Tutkimatta jättäminen)	11
2002/C 233/17	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (toinen jaosto) 18 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa C-136/01 P, Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi Snc vastaan Euroopan atomienergiayhteisö (Muutoksenhaku – Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Tulva – Jätevesiviemärin tukkeutuminen – Vanhentumisaika – Vanhentumisaajan kuluminen ei ole keskeytynyt)	11

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2002/C 233/18	Yhteisöjen tuomioistuimen määräys (ensimmäinen jaosto) 14 päivänä kesäkuuta 2002 asiassa C-248/01 (Landesgericht Feldkirchin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Hermann Pfanner Getränke GmbH ym. ja Getränkebetrieb GmbH ym. (Työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohta – Ennakkoratkaisupyyntö – Tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen julkisuus – Kauppa- ja yhtiörekisterin pitäminen – Yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)	12
2002/C 233/19	Asia C-199/02: Euroopan parlamentin 29.5.2002 Chubb Insurance Company of Europe SA:ta, Commercial General Norwich Unionia ja Royal Sun Alliance Belgiumia vastaan nostama kanne	12
2002/C 233/20	Asia C-255/02: VAT and Duties Tribunalsin, London Tribunal Centre, 27.6.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd vastaan Commissioners of Customs and Excise	12
2002/C 233/21	Asia C-258/02 P: Bactria Industriehygiene-Service GmbH:n 12.7.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-339/00, Bactria Industriehygiene-Service GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 29.4.2002 tekemästä määräyksestä	13
2002/C 233/22	Asia C-263/02 P: Euroopan yhteisöjen komission 17.7.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun ensimmäisen jaoston asiassa T-177/01, Jégo-Quére & Cie SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 3.5.2002 antamasta tuomiosta	14
2002/C 233/23	Asia C-264/02: Tribunal d'instance de Viennen 5.7.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa SA Cofinoga Merignac vastaan Sylvain Sachithanathan	15
2002/C 233/24	Asia C-265/02: Corte Suprema di Cassazione, Sezioni Unite Civili, 11.4.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Frahuil SA vastaan Assitalia SpA	15
2002/C 233/25	Asia C-274/02: Euroopan yhteisöjen komission 25.7.2002 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne	16
2002/C 233/26	Asia C-281/02: Court of Appealin (England & Wales) (Civil Division) 5.7.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) N. B. Jackson (Villa Holidays Bal-Inn Villas), 2) Mammee Bay Resorts Ltd, 3) Mammee Bay Club Ltd, 4) The Enchanted Garden Resorts & Spa Ltd, 5) Consulting Services Ltd, 6) Town & Country Resorts Ltd	16

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2002/C 233/27	Asia C-283/02: Italian tasavallan 25.7.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	17
2002/C 233/28	Asia C-287/02: Espanjan kuningaskunnan 9.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	17
2002/C 233/29	Asia C-290/02: Italian tasavallan 8.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	18
2002/C 233/30	Asia C-296/02: Itävallan tasavallan 20.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	19
2002/C 233/31	Asian C-357/99 poistaminen rekisteristä	19
2002/C 233/32	Asian C-289/00 poistaminen rekisteristä	20
2002/C 233/33	Asian C-352/00 poistaminen rekisteristä	20
2002/C 233/34	Asian C-86/01 poistaminen rekisteristä	20
2002/C 233/35	Asian C-210/01 poistaminen rekisteristä	20
2002/C 233/36	Asian C-458/01 poistaminen rekisteristä	20
2002/C 233/37	Asian C-50/02 poistaminen rekisteristä	20
2002/C 233/38	Asian C-76/02 poistaminen rekisteristä	21
2002/C 233/39	Asian C-121/02 poistaminen rekisteristä	21
ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN		
2002/C 233/40	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 9 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa T-70/01, Pier V. Aimone vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (Henkilöstö – Henkilökohtaisista syistä myönnetty virkavapaus – Kieltäytyminen uudelleensijoittamisesta – Irtisanominen viran puolesta – Henkilöstösäännön 40 artiklan 4 kohdan d alakohta sekä 49 artiklan toinen kohta)	22
2002/C 233/41	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio 9 päivänä heinäkuuta 2002 asiassa T-233/01, Daniel Callebaut vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Henkilöstö – Ylennys – Lopullisen arviointikertomuksen puuttuminen – Ansioiden vertailu)	22

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2002/C 233/42	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 14 päivänä kesäkuuta 2002 asiassa T-173/01, Asahi Vet SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Lupa lisäaineeseen eläinten ravinnossa – Lausunnon antamisen raukeaminen)	22
2002/C 233/43	Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määräys 19 päivänä kesäkuuta 2002 asiassa T-197/01, Groupement d'intérêt de produits agricoles de la Martinique (GIPAM) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (Kumoamiskanne – Asetus N:o 896/2001 – Kanteen nostamisen määräaika – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)	23
2002/C 233/44	Asia T-177/02: Malagutti - Vezinhet SA:n 10.6.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	23
2002/C 233/45	Asia T-191/02: Giorgio Lebedefin 19.6.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	24
2002/C 233/46	Asia T-197/02: Georgios Karavelisin 2.7.2002 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne	25
2002/C 233/47	Asia T-198/02: "N:n" 28.6.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	25
2002/C 233/48	Asia T-201/02: Pierre Tomarchion 28.6.2002 Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuinta vastaan nostama kanne	26
2002/C 233/49	Asia T-203/02: Sunrider Corporationin 2.7.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne	26
2002/C 233/50	Asia T-212/02: Commune de Champagnen ym. 10.7.2002 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	27
2002/C 233/51	Asia T-213/02: SNF S.A:n 12.7.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	28
2002/C 233/52	Asia T-216/02: Fieldturf Inc.:n 17.7.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	29
2002/C 233/53	Asia T-219/02: Olga Lutz Herraran 23.7.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	30
2002/C 233/54	Asia T-222/02: Heron Robotunits GmbH:n 23.7.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	30

<u>Ilmoitusnumero</u>	<u>Sisältö (jatkuu)</u>	<u>Sivu</u>
2002/C 233/55	Asia T-225/02: Cámara de Comercio e Industria de Zaragozan 29.7.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	31
2002/C 233/56	Asia T-229/02: Osman Ocalanin Kurdistanin työväenpuolueen (PKK) ja Serif Vanlyn Kurdistanin kansalliskongressin (KNK) edustajana 31.7.2002 Euroopan Unionin neuvostoa vastaan nostama kanne	32
2002/C 233/57	Asia T-231/02: Piero Gonnellin ja Associazione Italiana Frantoiani Olearin (AIFO) 2.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	32
2002/C 233/58	Asia T-233/02: Charis Aleksandratosin ja Maria Panagiotoun 2.8.2002 Euroopan yhteisöjen neuvostoa vastaan nostama kanne	33
2002/C 233/59	Asia T-235/02: Strongline A/S:n 5.8.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne	33
2002/C 233/60	Asia T-236/02: Luigi Marcuccion 8.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	34
2002/C 233/61	Asia T-237/02: Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:n 8.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	35
2002/C 233/62	Asia T-238/02: José Barbosa Gonçalvesin 9.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	35
2002/C 233/63	Asia T-249/02: Istituto per la Ricostruzione Industriale (IRI) spa:n 14.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	36
2002/C 233/64	Asia T-250/02: Autosalone Ispra snc:n 20.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne	37

II *Valmistavat säädökset*

.....

III *Tiedotteita*

2002/C 233/65	Tuomioistuimen viimeisin julkaisu <i>Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä</i> EYVL C 219, 14.9.2002	38
---------------	---	----

I

(Tiedonantoja)

TUOMIOISTUIN

TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

11 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa C-224/98 (Tribunal du travail de Liège esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Marie-Nathalie D'Hoop vastaan Office national de l'emploi ⁽¹⁾)

(Unionin kansalaisuus – Syrjintäkiellon periaate – Kansallinen lainsäädäntö, jossa myönnetään oikeus työmarkkinatukeen oman maan kansalaisille vain sillä edellytyksellä, että he ovat suorittaneet keskiasteen opintonsa oman jäsenvaltionsa oppilaitoksessa – Ensimmäistä kertaa työnhakijana oleva oman maan kansalainen, joka on suorittanut keskiasteen opintonsa toisen jäsenvaltion oppilaitoksessa)

(2002/C 233/01)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-224/98, jonka Tribunal du travail de Liège (Belgia) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan (josta on tullut EY 234 artikla) nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Marie-Nathalie D'Hoop ja Office national de l'emploi ennakkoratkaisun perustamissopimuksen 48 artiklan (josta on muutettuna tullut EY 39 artikla) ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta yhteisön alueella 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1612/68 7 artiklan (EYVL L 257, s. 2) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann (esittelevä tuomari), F. Macken ja S. von Bahr sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, R. Schintgen, V. Skouris, J. N. Cunha Rodrigues ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 11.7.2002 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

On yhteisön oikeuden vastaista, että jäsenvaltio epää kansalaiseltaan, joka on ensimmäistä kertaa työnhakijana oleva opiskelija, työmarkki-

natuen vain sillä perusteella, että tämä opiskelija on suorittanut keskiasteen opintonsa jossakin toisessa jäsenvaltiossa.

⁽¹⁾ EYVL C 258, 15.8.1998.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

6 päivänä kesäkuuta 2002

asiassa C-133/99, Alankomaiden kuningaskunta vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾)

(EMOTR – Tilien tarkastaminen ja hyväksyminen – Varainhoitovuosi 1995 – Rasvattomalle maidolle kaseiinin ja kaseinaattien valmistusta varten myönnettyt tuet)

(2002/C 233/02)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-133/99, Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehinnään A. Fierstra ja N. Wijmenga) jota tukee Ranskan tasavalta (asiamiehinnään R. Abraham ja C. Vasak) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään T. van Rijn, K.-D. Borchardt ja C. van der Hauwaert), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa osittain Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1995 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 3 päivänä helmikuuta 1999 tehdyn komission päätöksen 1999/187/EY (EYVL L 61, s. 37) siltä osin kuin siinä jätetään yhteisön rahoituksen ulkopuolelle 39 182 606 Alankomaiden guldenin (NLG) summa, jonka kantajana oleva jäsenvaltio on ilmoittanut

rasvattomalle maidolle kaseiin ja kaseinaattien valmistusta varten myönnettynä tukena, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit D. A. O. Edward, A. La Pergola, M. Wathelet ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 6.6.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 1995 rahoitettuja menoja koskevien jäsenvaltioiden tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 3 päivänä helmikuuta 1999 tehty komission päätös 1999/187/EY kumotaan siltä osin kuin sillä jätetään yhteisörahoituksen ulkopuolelle 32 746 529 NLG:n summa, jonka Alankomaiden kuningaskunta on ilmoittanut rasvattomalle maidolle kaseiin ja kaseinaattien valmistusta varten myönnettynä tukena.
- 2) Alankomaiden kuningaskunnan kanne hylätään muilta osin.
- 3) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan viisi kuudesosaa ja Alankomaiden kuningaskunta yksi kuudesosa oikeudenkäyntikuluista.
- 4) Ranskan tasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 226, 7.8.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

11 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa C-371/99 (Hoge Raad der Nederlandenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Liberexim BV vastaan Staatssecretaris van Financiën (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Maahantuonti siirtämällä tavara pois tullimenettelystä – Tiekuljetus TIR-menettelyä tai ulkoista passitusta käyttäen – Vetoauton vaihtaminen – Tavaroiden purkaminen perävaunusta sinetöinnin murtamisen jälkeen – Tullivalvonnasta pois siirtäminen)

(2002/C 233/03)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-371/99, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomiois-

tuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Liberexim BV ja Staatssecretaris van Financiën ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 77/338/ETY muuttamisesta ja toimenpiteistä arvonlisäveron yksinkertaistamiseksi 14 päivänä joulukuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/111/ETY (EYVL L 384, s. 47) 7 artiklan 3 kohdan tulkinnasta yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit D. A. O. Edward ja A. La Pergola (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 11.7.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kun yhteisön ulkoisessa passitusmenettelyssä maanteitse kuljetetut tavarat saapuvat yhteisön markkinoille useiden, eri jäsenvaltioiden alueilla tapahtuneiden säännönmukaisuuksien jälkeen, jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 77/338/ETY muuttamisesta ja toimenpiteistä arvonlisäveron yksinkertaistamiseksi 14 päivänä joulukuuta 1992 annetulla neuvoston direktiivillä 92/111/ETY, 7 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu menettelyn soveltamisen lakkaaminen tapahtuu sen jäsenvaltion alueella, jossa suoritetaan ensimmäinen teko, jota voidaan pitää tullivalvonnasta pois siirtämisenä.

Tullivalvonnasta pois siirtämiseksi on katsottava kaikki toimenpiteet tai laiminlyönnit, joiden seurauksena toimivaltainen tulliviranomainen hetkellisestikin estyy pääsemästä käsiksi tullivalvonnan alaiseen tavarahan ja toteuttamasta yhteisön tullilainsäädännön mukaisia tarkastustoimia.

- 2) Tavarahan siirtäminen pois tullivalvonnasta ei edellytä tahallisuutta, vaan ainoastaan objektiivisten edellytysten täyttymistä.

(¹) EYVL C 366, 18.12.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

25 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa C-459/99 (Conseil d'État'n esittämä ennakkoratkaisupyyntö), *Mouvement contre le racisme, l'antisémitisme et la xénophobie ASBL (MRAX) vastaan Belgian valtio* ⁽¹⁾

(Kolmansien maiden kansalaiset, jotka ovat jäsenvaltioiden kansalaisten puolisoita – Velvollisuus viisumin hankkimiseen – Henkilötodistusta tai viisumia vailla olevien puolisoitten oikeus tulla maahan – Lainvastaisesti maahantulleiden puolisoitten oleskeluoikeus – Sellaisten laillisesti maahantulleiden puolisoitten oleskeluoikeus, joiden viisumin voimassaoloaika on päättynyt ennen oleskeluluvan hakemista – Direktiivit 64/221/ETY, 68/360/ETY ja 73/148/ETY ja asetus N:o 2317/95)

(2002/C 233/04)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-459/99, jonka Conseil d'État (Belgia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa *Mouvement contre le racisme, l'antisémitisme et la xénophobie ASBL (MRAX)* ja Belgian valtio ennakkoratkaisun ulkomaalaisten liikkumista ja oleskelua koskevien, yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvien erityistoimenpiteiden yhteensovittamisesta 25 päivänä helmikuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/221/ETY (EYVL 1964, 56, s. 850) 1 artiklan 2 kohdan, 3 artiklan 3 kohdan sekä 9 artiklan 2 kohdan tulkinnasta, jäsenvaltioiden työntekijöiden ja heidän perheidensä liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston direktiivin 68/360/ETY (EYVL L 257, s. 13) 3 ja 4 artiklan tulkinnasta, sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvää jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 21 päivänä toukokuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/148/ETY (EYVL L 172, s. 14) 3 ja 6 artiklan tulkinnasta sekä kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, 25 päivänä syyskuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2317/95 (EYVL L 234, s. 1) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat N. Colneric ja S. von Bahr sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 25.7.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) *Jäsenvaltioiden työntekijöiden ja heidän perheidensä liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 15 päivänä lokakuuta 1968 annetun neuvoston direktiivin*

68/360/ETY 3 artiklaa, sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvää jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 21 päivänä toukokuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/148/ETY 3 artiklaa sekä kolmansista maista, joiden kansalaisilla on oltava viisumi ylittäessään jäsenvaltioiden ulkorajat, 25 päivänä syyskuuta 1995 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 2317/95 on suhteellisuusperiaate huomioon ottaen tulkittava siten, että jäsenvaltio ei saa käännyttää rajalta jäsenvaltion kansalaisen kanssa avioliitossa olevaa kolmannen maan kansalaista, joka yrittää tulla jäsenvaltioon ilman voimassa olevaa henkilötodistusta tai passia taikka tilanteen mukaan viisumia, kun hän pystyy todistamaan henkilöllisyytensä ja aviositeensä ja kun ei ole tullut selvitetyksi, että tästä henkilöstä aiheutuu vaara yleiselle järjestykselle, yleiselle turvallisuudelle tai kansanterveydelle direktiivin 68/360/ETY 10 artiklassa ja direktiivin 73/148/ETY 8 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

2) *Direktiivin 68/360/ETY 4 artiklaa ja direktiivin 73/148/ETY 6 artiklaa on tulkittava siten, että niissä ei anneta jäsenvaltiolle oikeutta evätä oleskelulupaa sellaiselta kolmannen maan kansalaiselta, joka pystyy todistamaan henkilöllisyytensä ja avioliittonsa jäsenvaltion kansalaisen kanssa, eikä oikeutta poistaa maasta tällaista henkilöä, jos ainoana perusteena näille toimenpiteille on se, että hän on tullut lainvastaisesti kyseiseen jäsenvaltioon.*

3) *Direktiivin 68/360/ETY 3 artiklaa ja 4 artiklan 3 kohtaa, direktiivin 73/148/ETY 3 ja 6 artiklaa sekä ulkomaalaisten liikkumista ja oleskelua koskevien, yleiseen järjestykseen ja turvallisuuteen sekä kansanterveyteen perustuvien erityistoimenpiteiden yhteensovittamisesta 25 päivänä helmikuuta 1964 annetun neuvoston direktiivin 64/221/ETY 3 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltio ei saa evätä oleskelulupaa sellaiselta jäsenvaltion kansalaisen kanssa avioliitossa olevalta kolmannen maan kansalaiselta, joka on tullut lainmukaisesti tähän jäsenvaltioon, eikä poistaa häntä maasta, jos ainoana perusteena näille toimenpiteille on se, että hänen viisuminsa voimassaoloaika on päättynyt ennen oleskeluluvan hakemista.*

4) *Direktiivin 64/221/ETY 1 artiklan 2 kohtaa ja 9 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltion kansalaisen ulkomaalaisella puolisoilla on oikeus saattaa päätös, jolla häneltä evätään ensimmäinen oleskelulupa tai jolla hänet päätetään poistaa maasta ennen tällaisen luvan myöntämistä, saman direktiivin 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun toimivaltaisen viranomaisen käsiteltäväksi, ja hänellä on tämä oikeus myös silloin, kun hänellä ei ole henkilötodistusta tai passia tai kun hän on viisumivaatimuksen alaisena henkilönä tullut jäsenvaltion alueelle ilman viisumia tai on pysynyt siellä viisuminsa voimassaoloajan päätyttyä.*

(1) EYVL C 47, 19.2.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

2 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa C-499/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta ⁽¹⁾**(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Valtiontuki – Magefesa-konsernin yrityksille myönnettyt tuet – Palauttamiseen velvoittavat komission päätökset 91/1/ETY ja 1999/509/EY – Täytäntöönpanon laiminlyönti)**

(2002/C 233/05)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-499/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Rozet ja R. Vidal) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään R. Silva de Lapuerta), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut EY 249 artiklan neljännen kohdan ja Espanjan hallituksen ja useiden autonomisten alueyhteisöjen hallitusten Magefesalle, joka on ruostumattomasta teräksestä tehtyjen kotitaloustarvikkeiden ja pienten sähkölaitteiden valmistaja, Espanjassa myöntämästä tuesta 20 päivänä joulukuuta 1989 tehdyn komission päätöksen 91/1/ETY (EYVL 1991, L 5, s. 18) 2 ja 3 artiklan sekä Espanjan myöntämästä tuesta Magefesa-yhtymälle ja sen seuraajille 14 päivänä lokakuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/509/EY (EYVL 1999, L 198, s. 15) 2 ja 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole toteuttanut säädetyssä määräajassa kyseisten päätösten noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), R. Schintgen, V. Skouris ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 2.7.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut EY 249 artiklan neljännen kohdan sekä Espanjan hallituksen ja useiden autonomisten alueyhteisöjen hallitusten Magefesalle, joka on ruostumattomasta teräksestä tehtyjen kotitaloustarvikkeiden ja pienten sähkölaitteiden valmistaja, Espanjassa myöntämästä tuesta 20 päivänä joulukuuta 1989 tehdyn komission päätöksen 91/1/ETY 2 ja 3 artiklan ja Espanjan myöntämästä tuesta Magefesa-yhtymälle ja sen seuraajille 14 päivänä lokakuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 1999/509/EY 2 ja 3 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole yhtäältä toteuttanut

mainittujen päätösten noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä siltä osin kuin päätöksessä 91/1/ETY on todettu yrityksille Industrias Domésticas SA (Indosa), Manufacturas Gur SA (Gursa), Manufacturas Inoxidables de Gibraltar SA (Migsa) ja Cubertera del Norte SA (Cunosa) myönnettyt tuet sääntöjenvastaisiksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomiksi ja siltä osin kuin päätöksessä 1999/509/EY on todettu yrityksille Gursa, Migsa ja Cunosa myönnettyt tuet sääntöjenvastaisiksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomiksi ja koska toisaalta se ei ole ilmoittanut säädetyssä määräajassa komissiolle päätöksen 1999/509/EY täytäntöönpanemiseksi toteutettuja toimenpiteitä siltä osin kuin siinä on todettu yritykselle Indosa myönnettyt tuet sääntöjenvastaisiksi ja yhteismarkkinoille soveltumattomiksi.

- 2) Euroopan yhteisöjen komission nostama kanne hylätään muilta osin.
- 3) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 79, 18.3.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

25 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores vastaan Euroopan unionin neuvosto ⁽¹⁾**(Muutoksenhaku – Asetus N:o 1638/98 – Rasva-alan yhteinen markkinajärjestely – Kumoamiskanne – Henkilö, jota asetus koskee erikseen – Tehokas oikeusuoja – Tutkittavaksi ottaminen)**

(2002/C 233/06)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-50/00 P, Unión de Pequeños Agricultores (edustajinaan J. Ledesma Bartret ja J. Jiménez Laiglesia y de Oñate), jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-173/98, Unión de Pequeños Agricultores vastaan neuvosto, 23.11.1999 antaman määräyksen (Kok. 1999, s. II-3357) kumoamista, vastapuolena ja muuna asianosaisena: Euroopan unionin neuvosto (asiamiehenään I. Díez Parra), jota tukee Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään J. Guerra

Fernández ja M. Condou-Durande), yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, F. Macken, N. Colneric ja S. von Bahr sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari), D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen, V. Skouris ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: osastopäällikkö D. Louterman-Hubeau, on antanut 25.7.2002 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Unión de Pequeños Agricultores veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Euroopan yhteisöjen komissio vastaa omista oikeudenkäyntikulusta.

(¹) EYVL C 176, 24.6.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

11 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa C-60/00 (Immigration Appeal Tribunalin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Mary Carpenter vastaan Secretary of State for the Home Department (¹)

(Palvelujen tarjoamisen vapaus – EY 49 artikla – Direktiivi 73/148/ETY – Jäsenvaltion kansalainen, joka on sijoittautunut tähän valtioon ja joka suorittaa palveluja muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneille henkilöille – Sellaisen puolison oleskeluoikeus kyseisessä valtiossa, joka ei ole minkään jäsenvaltion kansalainen)

(2002/C 233/07)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-60/00, jonka Immigration Appeal Tribunal (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Mary Carpenter ja Secretary of State for the Home Department ennakkoratkaisun EY 49 artiklan sekä sijoittautumiseen ja palvelujen tarjoamiseen liittyvää jäsenvaltioiden kansalaisten liikkumista ja oleskelua yhteisön alueella koskevien rajoitusten poistamisesta 21 päivänä toukokuuta 1973 annetun neuvoston direktiivin 73/148/ETY (EYVL L 172, s. 14) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat N. Colneric, ja S. von

Bahr sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen ja J. N. Cunha Rodrigues (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 11.7.2002 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

EY 49 artiklaa, kun sitä tarkastellaan yhteydessä perhe-elämän kunnioitusta koskevaan perusoikeuteen, on tulkittava siten, että sen vastaista on menettely, jossa pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa jäsenvaltio, jossa sellaisella palvelujen tarjoajalla, joka tarjoaa palveluja toisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneille vastaanottajille, on kotipaikka ja johon hän on sijoittautunut, kieltäytyy myöntämästä oleskelulupaa kyseisen palvelujen tarjoajan puolisolle, joka ei ole minkään jäsenvaltion kansalainen.

(¹) EYVL C 122, 29.4.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

11 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa C-62/00 (Court of Appealin (England & Wales) (Civil Division) esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Marks & Spencer plc vastaan Commissioners of Customs & Excise (¹)

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Kansallinen lainsäädäntö, jolla taannehtivasti lyhennetään perusteettomasti maksettujen rahamäärien palauttamista koskevaa vanhentumisaikaa – Yhteensopivuus tehokkuusperiaatteen ja luottamuksensuojan periaatteen kanssa)

(2002/C 233/08)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-62/00, jonka Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Marks & Spencer plc ja Commissioners of Customs & Excise ennakkoratkaisun perusteettoman edun palautusta koskevan yhteisön oikeuden tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit D. A. O. Edward ja A. La Pergola (esittelevä tuomari), julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett, on antanut 11.7.2002 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

Tehokkuusperiaate ja luottamuksensuojan periaate ovat esteenä sellaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jolla taannehtivasti lyhennetään määräaikaa, jonka kuluessa voidaan vaatia maksetun arvonlisäveron palauttamista, kun arvonlisävero on kannettu vastoin jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määrätymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY säännöksiä, joilla on välitön oikeusvaikutus, kuten kyseisen direktiivin 11 artiklan A kohdan 1 alakohtaa.

(¹) EYVL C 122, 29.4.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

2 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa C-115/00 (Finanzgericht Münsterin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Andreas Hoves Internationaler Transport-Service Sàrl vastaan Finanzamt Borken (¹)

(Maanteiden tavaraliikenne – Moottoriajoneuvovero – Rekisteröinnin suorittanut jäsenvaltio)

(2002/C 233/09)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-115/00, jonka Finanzgericht Münster (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Andreas Hoves Internationaler Transport-Service Sàrl ja Finanzamt Borken ennakkoratkaisun edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden tavaraliikennettä jäsenvaltiossa, 25 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3118/93 (EYVL L 279, s. 1) 6 artiklan ja tiettyjen maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitettujen ajoneuvojen verotuksen sekä tiettyjen infrastruktuurien käytöstä perittävien tie- ja käyttömaksujen soveltamisesta jäsenvaltioissa 25 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/89/ETY (EYVL L 279, s. 32) 5 artiklan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin, toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann, F. Macken, N. Colneric ja S. von Bahr sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, M. Wathelet (esittelevä tuomari), R. Schintgen, V. Skouris ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 2.7.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden tavaraliikennettä jäsenvaltiossa, 25 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3118/93 6 artikla on esteenä vastaanottavan jäsenvaltion kansallisille säännöksille, jotka johtavat siihen, että mainittu valtio perii moottoriajoneuvoveroa moottoriajoneuvojen käyttämisestä maanteiden tavaraliikenteessä sillä perusteella, että näiden ajoneuvojen säännöllinen asemapaikka on tämän vastaanottavan jäsenvaltion alueella, vaikka ne on rekisteröity sijoittautumisjäsenvaltiossa ja niitä käytetään vastaanottavassa jäsenvaltiossa kabotaasilikenteeseen sijoittautumisjäsenvaltion asianmukaisesti antamien lupien mukaisesti.

2) Tiettyjen maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitettujen ajoneuvojen verotuksen sekä tiettyjen infrastruktuurien käytöstä perittävien tie- ja käyttömaksujen soveltamisesta jäsenvaltioissa 25 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/89/ETY 5 artikla on esteenä sellaisille asetuksen N:o 3118/93 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vastaanottavan jäsenvaltion kansallisille säännöksille, jotka johtavat siihen, että mainittu valtio perii moottoriajoneuvoveroa moottoriajoneuvojen käyttämisestä maanteiden tavaraliikenteessä sillä perusteella, että näiden ajoneuvojen säännöllinen asemapaikka on tämän vastaanottavan jäsenvaltion alueella, vaikka ne on rekisteröity ja tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu vero maksetaan sijoittautumisjäsenvaltiossa ja näitä ajoneuvoja käytetään vastaanottavassa jäsenvaltiossa maanteiden kabotaasilikenteen harjoittamiseen sijoittautumisjäsenvaltion asianmukaisesti antamien lupien mukaisesti.

(¹) EYVL C 163, 10.6.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

11 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa C-139/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Espanjan kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysohjeiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 89/369/ETY – Ilman pilaantumisen – Yhdyskuntajätteen polttolaitokset La Palman saarella)

(2002/C 233/10)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-139/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään G. Valero Jordana) vastaan Espanjan kuningaskunta (asiamiehenään N. Díaz Abad), jossa kantaja vaatii yhteisöjen

tuomioistuinta toteamaan, että Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut yhdyskuntajätteiden uusien polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä 8 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/369/ETY (EYVL L 163, s. 32) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole Mazossa ja Barloventossa La Palman saarella (Espanja) olevien kolmen jätteenpolttouunin osalta varmistanut

– tämän direktiivin 2 artiklan soveltamista, koska kyseiset uunit ovat toiminnassa ilman, että niitä varten olisi annettu lupia

– tämän direktiivin 6 artiklan soveltamista, koska toimivaltaiset viranomaiset eivät ole kyseisten uunien osalta

– suorittaneet määräajoin tehtäviä mittauksia kyseisessä artiklassa säädetyistä muuttujista

– etukäteen hyväksyneet näytteenotto- ja mittaustapojen eivätkä määrittäneet mittauspisteiden sijaintia, eivätkä

– laatineet minkäänlaista mittaushjelmaa

– saman direktiivin 7 artiklan soveltamista, koska kyseisissä uuneissa ei ole apupolttimia, joten palamiselle ei voida taata 850 asteen vähimmäislämpötilaa erityisesti käynnistyksen ja pysäytyksen yhteydessä,

yhteisöjen tuomioistuimissa (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit D. A. O. Edward ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), julkisasiamies: P. Léger, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 11.7.2002 tuomion, jonka tuomiolauselmalla on seuraava:

1) Espanjan kuningaskunta ei ole noudattanut yhdyskuntajätteiden uusien polttolaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen ehkäisemisestä 8 päivänä kesäkuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/369/ETY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole Mazossa ja Barloventossa La Palman saarella (Espanja) olevien kolmen jätteenpolttouunin osalta varmistanut

– tämän direktiivin 6 artiklan soveltamista, koska toimivaltaiset viranomaiset eivät ole kyseisten uunien osalta

– suorittaneet määräajoin tehtäviä mittauksia kyseisessä artiklassa säädetyistä muuttujista

– etukäteen hyväksyneet näytteenotto- ja mittaustapojen eivätkä määrittäneet mittauspisteiden sijaintia, eivätkä

– laatineet minkäänlaista mittaushjelmaa

– tämän direktiivin 7 artiklan soveltamista, koska kyseisissä uuneissa ei ole apupolttimia, joten palamiselle ei voida taata 850 asteen vähimmäislämpötilaa erityisesti käynnistyksen ja pysäytyksen yhteydessä.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan kolmannes ja Espanjan kuningaskunta kaksi kolmannesta oikeudenkäyntikuluista.

(¹) EYVL C 192, 8.7.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

9 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa C-181/00 (Supremo Tribunal Administrativon esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Flightline Ltd vastaan Secretário de Estado dos Transportes e Comunicações ja Transportes Aéreos Portugueses SA (TAP) (¹)

(Asetuksen N:o 2408/92 3 artiklan 2 kohta ja 4 artiklan 1 kohdan a ja d alakohta – Julkisen palvelun velvoitteiden asettaminen syrjäiselle alueelle suuntautuvalle säännölliselle lentoliikenteelle – Yhteensopivuus sen mahdollisuuden kanssa, joka jäsenvaltioilla on rajoittaa kabotaasiliikennettä 1.4.1997 asti – Päätöksen 94/698/EY 1 artiklan e alakohdan tulkinta)

(2002/C 233/11)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-181/00, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa

tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Flightline Ltd ja Secretário de Estado dos Transportes e Comunicações ja Transportes Aéreos Portugueses SA (TAP) ennakkoratkaisun yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 (EYVL L 240, s. 8) 3 artiklan 2 kohdan ja 4 artiklan 1 kohdan a ja d alakohdan ja osakepääoman korotuksesta, luoton takauksista ja voimassa olevasta verovapaudesta lentoyhtiö TAP:n hyväksi 6 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn komission päätöksen 94/698/EY (EYVL L 279, s. 29) 1 artiklan e alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, R. Schintgen, V. Skouris ja J. N. Cunha Rodríguez, julkisasiamies: S. Alber, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 9.7.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

11 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa C-210/00 (Bundesfinanzhofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG vastaan Hauptzollamt Hamburg-Jonas⁽¹⁾

(Maatalous – Vientituet – Virheellinen ilmoitus – Seuraamus – Asetuksen N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2945/94, 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan pätevyys – Ylivoimaisen esteen käsite)

(2002/C 233/12)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

- 1) Yhteisön lentoliikenteen harjoittajien pääsystä yhteisön sisäisen lentoliikenteen reiteille 23 päivänä heinäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2408/92 4 artiklassa säädettyjen jäsenvaltiolle annettujen oikeuksien ja mahdollisuuksien käyttäminen ei edellytä sitä, että jäsenvaltion pitäisi luopua sille tämän asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa annetusta mahdollisuudesta rajoittaa kabotaasipalveluja koskevaa kilpailua alueellaan 1.4.1997 asti, eikä se johda tällaiseen luopumiseen.
- 2) Jäsenvaltio saattoi edellyttää tarjouskilpailussa, jonka se järjesti vuonna 1995 asetuksen N:o 2408/92 4 artiklan perusteella reittilentopalvelujen järjestämiseksi tietyillä reiteillä kyseisiä reittejä koskevan julkisen palvelun velvoitteen mukaisesti, että toisessa jäsenvaltiossa toimilupansa saaneet lentoliikenteen harjoittajat täyttävät kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa säädetty edellytykset, kunhan kyseisen tarjouskilpailun vaikutukset eivät ulotu 1.4.1997 jälkeiseen aikaan.
- 3) Osakepääoman korotuksesta, luoton takauksista ja voimassa olevasta verovapaudesta lentoyhtiö TAP:n hyväksi 6 päivänä heinäkuuta 1994 tehdyn komission päätöksen 94/698/EY 1 artiklan e alakohta, jossa asetetaan siinä tarkoitettujen tuen hyväksymisen edellytykseksi, että Portugalin tasavalta noudattaa antamaansa sitoumusta soveltaa asetuksen N:o 2408/92 4 artiklaa Madeiran ja Azoreiden itsehallintoalueisiin viimeistään 1.1.1996 alkaen ja julkaista kyseisiä reittejä koskevat julkisen palvelun velvoitteet, ei estä kyseistä jäsenvaltiota käyttämästä mainitun asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa säädettyä mahdollisuutta.

(1) EYVL C 192, 8.7.2000.

Asiassa C-210/00, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Käserei Champignon Hofmeister GmbH & Co. KG ja Hauptzollamt Hamburg-Jonas ennakkoratkaisun maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87 (EYVL L 351, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 2.12.1994 annetulla komission asetuksella N:o 2945/94 (EYVL L 310, s. 57), 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan pätevydestä sekä tämän saman asetuksen 11 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettujen ylivoimaisen esteen käsitteen tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: D. A. O. Edward, joka hoitaa viidennen jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit A. La Pergola ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 11.7.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Ensimmäistä ennakkoratkaisukysymystä tutkittaessa ei ole tullut esiin sellaisia seikkoja, jotka vaikuttaisivat maataloustuotteiden vientitukien järjestelmän soveltamista koskevista yhteisistä yksityiskohtaisista säännöistä 27 päivänä marraskuuta 1987 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna 2.12.1994 annetulla komission asetuksella N:o 2945/94, 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan pätevyyteen siltä osin kuin siinä säädetään sellaiselle viejälle määrättävästä seuraamuksesta, joka ilman omaa syytään hakee suurempaa vientitukea, kuin mihin hänellä on oikeus.
- 2) Asetuksen N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2945/94, 11 artiklan 1 kohdan kolmannen

alakohdan ensimmäistä luetelmakohtaa on tulkittava siten, että kysymys ei ole ylivoimaisesta esteestä, kun viejä vilpittömässä mielessä antaa vientitukihakemuksessaan virheellisiä tietoja, jotka se on saanut vientituotteiden valmistajalta, jos viejä ei olisi voinut havaita tietojen virheellisyyttä tai se olisi voinut havaita niiden virheellisyyden vain valmistajayrityksessä suoritettujen tarkastusten avulla. Sopimuskumppanin virheellinen menettely on tavanomainen kaupallinen riski, jota ei voida pitää ennalta arvaamattomana kaupallisessa liiketoiminnassa, ja viejällä on käytettävissään useita keinoja suojautua tällaiselta menettelyltä.

(¹) EYVL C 233, 12.8.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

11 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa C-294/00 (Oberster Gerichtshofin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Deutsche Paracelsus Schulen für Naturheilverfahren GmbH vastaan Kurt Gräbner (¹)

(Sijoittautumisoikeus – Palvelujen tarjoamisen vapaus – Direktiivin 92/51/ETY soveltamisala – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan lääketieteellisiin ammatteihin kuuluvaa Saksan järjestelmän mukaista ”Heilpraktikerin” ammattia saa harjoittaa vain lääkärin tutkinnon suorittanut henkilö – Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan lääketieteellistä koulutusta saadaan antaa vain tietyissä laitoksissa ja jossa parantajan koulutuksen kaltaisten koulutusmuotojen mainonta on kiellettyä)

(2002/C 233/13)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-294/00, jonka Oberster Gerichtshof (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Deutsche Paracelsus Schulen für Naturheilverfahren GmbH vastaan Kurt Gräbner ennakkoratkaisun erityisesti EY:n perustamissopimuksen 52 ja 59 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 43 ja EY 49 artikla) sekä direktiiviä

89/48/ETY täydentävästä ammatillisen koulutuksen tunnustamista koskevasta toisesta yleisestä järjestelmästä 18 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/51/ETY (EYVL L 209, s. 25) tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit D. A. O. Edward ja A. La Pergola (esittelevä tuomari), julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 11.7.2002 tuomion, jonka tuomiolauselmä on seuraava:

- 1) Yhteisön oikeuden nykyisessä kehitysvaiheessa sen minkään säännöksen vastaista ei ole se, että jäsenvaltio sallii Saksan lainsäädännössä tarkoitetun ”Heilpraktikerin” (luonnonparantajan) toiminnan kaltaisen toiminnan harjoittamisen vain lääkärin tutkinnon suorittaneille henkilöille.
- 2) EY:n perustamissopimuksen 52 ja 59 artiklan (joista on muutettuina tullut EY 43 ja EY 49 artikla) vastaista ei ole se, että

- jäsenvaltio, joka kieltää alueellaan Saksan lainsäädännössä tarkoitetun Heilpraktikerin toiminnan harjoittamisen muilta kuin lääkärin tutkinnon suorittaneilta henkilöiltä, kieltää myös kyseiseen ammattiin valmistavan koulutuksen järjestämisen laitoksilta, joita ei ole tätä tarkoitusta varten hyväksytty, jos kyseistä kieltoa sovelletaan niin, että se koskee ainoastaan niitä mainitun koulutuksen järjestämistapoja, jotka ovat luonteeltaan sellaisia, että ne voivat aiheuttaa sekaannusta yleisön mielissä sen suhteen, voidaanko kyseisen koulutuksen kohteena olevaa toimintaa laillisesti harjoittaa ammattimaisesti sen jäsenvaltion alueella, jossa koulutus järjestetään
- jäsenvaltio, joka kieltää alueellaan sekä Heilpraktikerin toiminnan harjoittamisen muilta kuin lääkärin tutkinnon suorittaneilta henkilöiltä että Heilpraktikerin ammattiin valmistavan koulutuksen, kieltää myös tällaisen alueellaan järjestettävän koulutuksen mainonnan, jos kyseinen mainonta koskee koulutustapoja, jotka itsessään ovat mainitussa jäsenvaltiossa kiellettyjä perustamissopimuksen mukaisesti.

Perustamissopimuksen 59 artiklan vastaista on kuitenkin se, että jäsenvaltio, joka kieltää alueellaan Heilpraktikerin ammatin harjoittamisen ja Heilpraktikerin ammattiin valmistavan koulutuksen, kieltää myös toisessa jäsenvaltiossa annettavan tällaisen koulutuksen mainonnan, kun kyseisessä mainonnassa täsmennetään koulutuksen järjestämispaikka ja mainitaan se, että Heilpraktikerin ammattia ei saa harjoittaa ensin mainitussa jäsenvaltiossa.

(¹) EYVL C 285, 7.10.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

13 päivänä kesäkuuta 2002

asiassa C-353/00 (VAT and Duties Tribunalin, Manchester, esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Keeping Newcastle Warm Limited vastaan Commissioners of Customs & Excise ⁽¹⁾

(Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohta – Veron peruste – Vastike tavaroiden luovutuksesta tai palvelujen suorituksesta – Tuki)

(2002/C 233/14)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-353/00, jonka VAT and Duties Tribunal, Manchester (Yhdistynyt kuningaskunta), on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Keeping Newcastle Warm Limited ja Commissioners of Customs & Excise ennakkoratkaisun jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken sekä tuomarit C. Gulmann (esittelevä tuomari) ja J.-P. Puissochet, julkisasiamies: C. Stix-Hackl, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 13.6.2002 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 11 artiklan A kohdan 1 alakohdan a alakohtaa on tulkittava niin, että nyt kyseessä olevassa asiassa suoritettuna maksu on osa palvelujen suorituksesta maksettua vastiketta ja siksi se kuuluu arvonlisäverotuksessa tämän palvelun veron perusteeseen.

⁽¹⁾ EYVL C 335, 25.11.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(neljäs jaosto)

4 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa C-173/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Helleenien tasavalta ⁽¹⁾

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 1999/20/EY – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2002/C 233/15)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-173/01, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään M. Condou-Durande) vastaan Helleenien tasavalta (asiamiehinään N. Tsiros ja N. Dafniou), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut rehujen lisääneistä annetun direktiivin 70/524/ETY, tietyistä eläinten ruokinnassa käytetyistä tuotteista annetun direktiivin 82/471/ETY, rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista annetun direktiivin 95/53/EY ja tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä annetun direktiivin 95/69/EY muuttamisesta 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/20/EY (EYVL L 80, s. 20) eikä EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädettyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, yhteisöjen tuomioistuin (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. von Bahr sekä tuomarit D. A. O. Edward ja C. W. A. Timmermans (esittelevä tuomari), julkisasiamies: A. Tizzano, kirjaaja: R. Grass, on antanut 4.7.2002 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

- 1) Helleenien tasavalta ei ole noudattanut rehujen lisääneistä annetun direktiivin 70/524/ETY, tietyistä eläinten ruokinnassa käytetyistä tuotteista annetun direktiivin 82/471/ETY, rehujen virallisen valvonnan järjestämistä koskevista periaatteista annetun direktiivin 95/53/EY ja tiettyjen rehualan tuotantolaitosten ja välittäjien hyväksymis- ja rekisteröintimenettelyssä sovellettavista vaatimuksista ja yksityiskohtaisista säännöistä annetun direktiivin 95/69/EY muuttamisesta 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/20/EY (EYVL L 80, s. 20) mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädettyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä,

- 2) *Helleenien tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 212, 28.7.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(kuudes jaosto)

2 päivänä toukokuuta 2002

asiassa C-129/01 (Tribunale di Bolognan esittämä ennakkoratkaisupyyntö): **Condominio Facchinei Orsini vastaan Kone Ascensori SpA** (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö – Tutkimatta jättäminen)

(2002/C 233/16)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-129/01, jonka Tribunale di Bologna (Italia) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Condominio Facchinei Orsini vastaan Kone Ascensori SpA ennakkoratkaisun kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29) 2 artiklan b kohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken sekä tuomarit N. Colneric, C. Gulmann, J.-P. Puissochet ja V. Skouris, julkisasiamies: J. Mischo, kirjaaja: R. Grass, on antanut 2.5.2002 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Tribunale di Bolognan 20.2.2001 tekemällään päätöksellä esittämää ennakkoratkaisupyyntöä ei oteta tutkittavaksi.

(¹) EYVL C 173, 16.6.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(toinen jaosto)

18 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa C-136/01 P, **Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi Snc** vastaan **Euroopan atomienergiayhteisö** (¹)

(Muutoksenhaku – Vahingonkorvauskanne – Sopimussuhteen ulkopuolinen vastuu – Tulva – Jätevesiviemärin tukkeutuminen – Vanhentumisaika – Vanhentumisajan kuluminen ei ole keskeytynyt)

(2002/C 233/17)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-136/01 P, Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi Snc, kotipaikka Ispra (Italia), edustajanaan F. Venuti, jossa valittaja vaatii muutoksenhaussa yhteisöjen tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (toinen jaosto) asiassa T-124/99, Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi vastaan Euratom, 17.1.2001 antaman määräyksen (Kok. 2001, s. II-53) ja jossa valittajan vastapuolella on Euroopan atomienergiayhteisö, edustajanaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään H. M. H. Speyart ja P. Stancanelli), yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja N. Colneric (esittelevä tuomari) sekä tuomarit R. Schintgen ja V. Skouris, julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer, kirjaaja: R. Grass, on antanut 18.7.2002 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

1) *Valitus hylätään.*

2) *Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi Snc veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 150, 19.5.2001.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

(ensimmäinen jaosto)

14 päivänä kesäkuuta 2002

asiassa C-248/01 (Landesgericht Feldkirchin esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Hermann Pfanner Getränke GmbH ym. ja Getränkebetrieb GmbH ym. ⁽¹⁾

(Työjärjestyksen 92 artiklan 1 kohta – Ennakkoratkaisupyyntö – Tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen julkisuus – Kauppa- ja yhtiörekisterin pitäminen – Yhteisöjen tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)

(2002/C 233/18)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-248/01, jonka Landesgericht Feldkirch (Itävalta) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Hermann Pfanner Getränke GmbH ym. ja Getränkebetrieb GmbH ym. ennakkoratkaisun niiden takeiden yhteensovittamisesta samanveroisiksi, joita jäsenvaltioissa vaaditaan perustamissopimuksen 58 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilta yhtiöiltä niiden jäsenten sekä ulkopuolisten etujen suojaamiseksi, 9 päivänä maaliskuuta 1968 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 68/151/ETY (EYVL L 65, s. 8) sekä yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla 25 päivänä heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY (EYVL L 222, s. 11) pätevydestä ja tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (ensimmäinen jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann sekä tuomarit M. Wathelet (esittelevä tuomari) ja A. Rosas, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 14.6.2002 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

Euroopan yhteisöjen tuomioistuin ei selvästi ole toimivaltainen vastaamaan Landesgericht Feldkirchin 22.6.2001 tekemällään päätöksellä esittämiin kysymyksiin.

⁽¹⁾ EYVL C 289, 13.10.2001.

Euroopan parlamentin 29.5.2002 Chubb Insurance Company of Europe SA:ta, Commercial General Norwich Unionia ja Royal Sun Alliance Belgiumia vastaan nostama kanne

(Asia C-199/02)

(2002/C 233/19)

Euroopan parlamentti on nostanut 29.5.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Chubb Insurance Company of Europe SA:ta, Commercial General Norwich Unionia ja Royal Sun Alliance Belgiumia vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat D. Petersheim ja O. Caisou-Rousseau ja prosessiosoite Luxemburgissa.

Euroopan parlamentti vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. velvoittaa vastaajat korvaamaan Euroopan parlamentille kulut, jotka aiheutuivat myrskyn 26.12.1999 Alucobond-levyille aiheuttamien vahinkojen korjaamisesta, eli 1 194 378,43 euroa viivästyskorkoineen,
2. velvoittaa Chubbin korvaamaan Euroopan parlamentille asiantuntijapalkkiot eli 2 200,64 euroa viivästyskorkoineen,
3. velvoittaa vastaajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kanne on nostettu välityslausekkeen perusteella. Kantaja katsoo, että vastaajina olevat vakuutusyhtiöt ovat virheellisesti vedonneet poikkeuslausekkeeseen vakuutussopimuksen täydentävissä yleisissä ehdoissa, jotka koskevat "myrskyä ja raemyrskyä".

VAT and Duties Tribunalsin, London Tribunal Centre, 27.6.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd vastaan Commissioners of Customs and Excise

(Asia C-255/02)

(2002/C 233/20)

VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre, on pyytänyt 27.6.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 11.7.2002, Euroopan yhteisöjen

tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Halifax plc, Leeds Permanent Development Services Ltd, County Wide Property Investments Ltd vastaan Commissioners of Customs and Excise seuraaviin kysymyksiin:

1. a) Onko asiassa merkityksellisissä olosuhteissa sellaisia toimia,
    - i) jotka jokainen osapuoli on toteuttanut ainoana tarkoituksenaan verotuksellisen edun saaminen ja
    - ii) joilla ei ole mitään itsenäistä liiketoimintaan liittyvää päämäärää,

pidettävä arvonlisäverotuksessa osapuolten taloudelliseen toimintaan liittyvinä tavaroiden luovutuksina tai palveluiden suorituksina, jotka on suoritettu osapuolille tai jotka ne ovat suorittaneet?
  - b) Mitä tekijöitä on asiassa merkityksellisissä olosuhteissa otettava huomioon, kun ratkaistaan, kenelle riippumattomat rakennusyritykset ovat suorittaneet kyseiset palvelut?
- 2) Onko yhteisöjen tuomioistuimen kehittämää oikeuksien väärinkäytön oppia sovellettava niin, että valittajilla ei ole oikeutta kyseisiin toimiin liittyvän ostoihin sisältyvän arvonlisäveron vähennykseen tai siitä vapautumiseen?

Bactria Industriehygiene-Service GmbH:n 12.7.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-339/00⁽¹⁾, Bactria Industriehygiene-Service GmbH vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 29.4.2002 tekemästä määräyksestä

(Asia C-258/02 P)

(2002/C 233/21)

Bactria Industriehygiene-Service GmbH, kotipaikka Kirchheimbolanden (Saksa), on valittanut 12.7.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toisen jaoston asiassa T-339/00,

Bactria Industriehygiene-Service GmbH v. Euroopan yhteisöjen komissio, 29.4.2002 tekemästä määräyksestä. Valittajan edustajat ovat asianajajat Koen Van Maldegem ja Claudio Mereu.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että valitus otetaan tutkittavaksi ja että se on perusteltu
- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-339/00 29.4.2002 tekemän määräyksen
- toteaa, että valittajalla on asiavaltuus nostaa EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla kanne, jossa se vaatii asetuksen 1896/2000/EY⁽²⁾ kumoamista
- palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, jotta tämä tutkisi kanteen
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan kaikki molemmista oikeudenkäynteistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Valitusperusteet ja oikeudellinen arviointi

Valittaja vaatii, että valituksenalainen määräys on kumottava, koska se perustuu EY 230 artiklan liian suppeaan tulkintaan, jota valittajan mukaan ei enää sovelleta, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on asiassa T-177/01, Jégo-Quérel et Cia SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio hiljattain antamassaan tuomiossa esittänyt uudet edellytykset asiavaltuuden hyväksymiselle. Valittajan mukaan on selvää, että näiden uusien hyväksymisedellytysten mukaan sen valitus on otettava tutkittavaksi, koska riidanalaisella asetuksella rajoitetaan varmasti ja tosiasiallisesti sen oikeuksia tietosuojaan ja omaisuusdensuojaan ja koska suojatakseen oikeuksiaan valittaja ei voi esittää vaatimuksia missään muussa tuomioistuimessa.

Lisäksi valittaja katsoo, että vaikka uusia edellytyksiä asiavaltuuden hyväksymiselle ei sovelleta, todetessaan, että riidanalainen asetus ei koske valittajaa erikseen, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suorittama oikeudellinen arviointi on ristiriitainen, puutteellisesti perusteltu, asiaa koskevista oikeussäännöistä tehtyyn virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen perustuva ja sen vallitsevan oikeuskäytännön vastainen, joka koskee sen henkilön ominaisuutta, jota toimi koskee erikseen.

⁽¹⁾ EYVL C 4, 6.1.01, s. 9.

⁽²⁾ Biosidituotteiden markkinoille saattamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/8/EY 16 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun ohjelman ensimmäisestä vaiheesta 7 päivänä syyskuuta 2000 annettu komission asetus (ETA:n kannalta merkityksellinen teksti) (EYVL L 228, 8.9.2000, s. 6).

Euroopan yhteisöjen komission 17.7.2002 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun ensimmäisen jaoston asiassa T-177/01, Jégo-Quéré & Cie SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 3.5.2002 antamasta tuomiosta

(Asia C-263/02 P)

(2002/C 233/22)

Euroopan yhteisöjen komissio on valittanut 17.7.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun ensimmäisen jaoston asiassa T-177/01, Jégo-Quéré & Cie SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 3.5.2002 antamasta tuomiosta. Valittajan asiamiehinä ovat Th. van Rijn ja A. Bordes, prosessi-osoite Luxemburgissa.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-177/01 3.5.2002 antaman tuomion
- ratkaisee asian ja toteaa, että asetuksen N:o 1162/2001 (¹) kumoamista koskevaa kannetta ei voida ottaa tutkittavaksi, tai toissijaisesti palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi
- velvoittaa vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut mukaan lukien asian käsittelystä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Komissio esittää valituksensa tueksi kaksi perustetta.

Ensimmäinen valitusperuste: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestystä on rikottu, sillä asia olisi pitänyt siirtää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen täysistuntoon.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 14 artiklan 1 kohdan mukaan asia voidaan siirtää täysistuntoon, jos se on perusteltua asian oikeudellisen vaikeaselkoisuuden tai asian merkityksen taikka erityisten olosuhteiden vuoksi. Valituksenalaisella tuomiolla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ratkaisi tärkeän kysymyksen vastoin yhteisöjen tuomioistuimen kauan sitten vakiintunutta oikeuskäytäntöä. Se, että asiaa ei siirretty täysistuntoon, on ilmeinen arviointivirhe, johon yhteisöjen tuomioistuin voi puuttua.

Toinen valitusperuste: ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut yhteisön oikeutta, sillä se on tulkinut EY 230 artiklan neljännen kohdan käsitettä ”koskee – erikseen” tavalla, joka on ristiriidassa perustamissopimuksella perustetun lainkäyttöjärjestelmän kanssa.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kehittämän uuden arviointiperusteen mukaan yleisesti sovellettava yhteisön säännös koskee luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, johon sitä sovelletaan suoraan, myös erikseen, jos kyseessä oleva säännös vaikuttaa varmasti ja tosiasiallisesti hänen oikeusasemaansa rajoittamalla hänen oikeuksiaan tai asettamalla hänelle velvoitteita.

Tämä arviointiperuste on ristiriidassa perustamissopimuksessa määrätyn lainkäyttöjärjestelmän kanssa. Tämä järjestelmä on tyhjentävä ja sillä toteutetaan oikeussuojakeinot ja menettelyt, joiden tarkoituksena on antaa yhteisöjen tuomioistuimen tehtäväksi toimielinten toimien laillisuusvalvonta. Luonnollisia henkilöitä ja oikeushenkilöitä suojataan siltä, että heihin sovellettaisiin yleisesti sovellettavia toimia, joita he eivät voi suoraan riitauttaa yhteisöjen tuomioistuimessa EY 230 artiklassa määrättyjen rajoitusten takia; yksityisten käytettävissä olevat oikeussuojakeinot ovat epäsuora kanne, joka perustuu säännöksen pätevyyden riitauttamiseen tämän säännöksen soveltamistoimenpiteestä nostetun kanteen yhteydessä (EY 241 artikla), vahingonkorvauskanne (EY 235 ja EY 288 artikla) sekä ennakkoratkaisukysymyksen esittäminen (EY 234 artikla).

Lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tekee komission mukaan oikeudellisen virheen, kun se sekoittaa toisiinsa tosiasiallisesti tunnustetun ja suojatun oikeuden saattaa asia tehokkaalla tavalla tuomioistuimen käsiteltäväksi ja yksityisten yleisen oikeuden nostaa suora kanne yleisesti sovellettavien toimien kumoamiseksi. Näitä käsitteitä ei samaisteta toisiinsa yhteisöjen tuomioistuimen eikä ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä. Komission mukaan paikkaansa ei pidä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen näkemys, jonka mukaan otettaessa huomioon ihmisoikeussopimuksen 6 ja 13 artikla sekä perusoikeuskirjan 47 artikla ei voida katsoa, että yksityisillä yleisesti sovellettavien toimien osalta käytettävissä olevilla oikeussuojakeinoilla taataan yksityisille mahdollisuus saattaa asia tehokkaalla tavalla tuomioistuimen käsiteltäväksi. Tällaista rinnastusta ei komission mukaan voida johtaa myöskään jäsenvaltioiden yhteisestä valtiosääntöperinteestä. Suurimmissa osassa jäsenvaltioita on eri tavoilla rajoitettu yksityisten oikeutta nostaa suora kanne yleisesti sovellettavan toimen kumoamiseksi.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo komission mukaan virheellisesti, että silloin, kun on kyse asetuksesta, jolla on välittömiä oikeusvaikutuksia ja jota sovelletaan välittömästi, kantaja voi saattaa asiansa kansallisen tuomioistuimen käsiteltäväksi ainoastaan rikkomalla lakia ja että ei voida vaatia, että yksityiset rikkoisivat lakia, jotta heillä olisi mahdollisuus saattaa asiansa tuomioistuimen käsiteltäväksi. Tilanne on kuitenkin tämä lukuisissa kansallisissa oikeusjärjestyksissä.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvostelee sitä, että yhteisön lainkäyttöjärjestelmässä yksityisille taatut oikeussuojakeinot eivät ole tehokkaita, mikä ei siis komission mukaan ole oikeudellisesti perusteltu näkemys.

(¹) Toimenpiteistä kummeliturskakannan elvyttämiseksi ICES-suuralueilla III, IV, V, VI ja VII sekä ICES-alueilla VIII a, b, d ja e sekä niihin liittyvistä edellytyksistä kalastusalueiden toiminnan valvomiseksi 14 päivänä kesäkuuta 2001 annettu komission asetus (EY) N:o 1162/2001 (EYVL L 159, s. 4).

Tribunal d'instance de Viennen 5.7.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa SA Cofinoga Merignac vastaan Sylvain Sachithanathan

(Asia C-264/02)

(2002/C 233/23)

Tribunal d'instance de Vienne on pyytänyt 5.7.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 18.7.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa SA Cofinoga Merignac vastaan Sylvain Sachithanathan seuraaviin kysymyksiin:

- Onko neuvoston 22.12.1986 (87/102/EY) (¹) ja 22.2.1990 (90/88/EY) (²) antamia direktiivejä tulkittava siten, että niissä asetetaan kansallisille tuomioistuimille velvollisuus suosia sellaista kansallisen oikeuden tulkintaa, jonka mukaan kulutusluottojen myöntäjien on annettava kuluttajan asemassa olevalle luotonottajalle kirjallisesti tiedoksi voimassa oleva todellinen vuosikorko ennen jokaista sellaisen jaksoittain jatkettavissa olevan luottosopimuksen jatkamista, jonka korko on määrätty muuttuvaksi?
- Onko näitä direktiivejä tulkittava siten, että niissä asetetaan kansallisille tuomioistuimille velvollisuus suosia sellaista kansallisen oikeuden tulkintaa, jonka mukaan kulutusluottojen myöntäjien on annettava kuluttajalle tiedoksi ennen jokaista sopimuksen jatkamista sopimuslauseke, jonka mukaan kyseinen todellinen vuosikorko on muuttuva?
- Onko näitä direktiivejä tulkittava siten, että kansallisten tuomioistuinten on niiden mukaisesti suosittava sellaista kansallisen oikeuden tulkintaa, jonka mukaan kansalliset tuomioistuimet voivat luotonantajan esittämää maksuvaatimusta koskevan suorituskanteen yhteydessä ottaa ilman ajallista rajoitusta huomioon viran puolesta tai kuluttajan esittämänä pätemättömyysperusteen, jonka mukaan kulutusluottosopimus on tehty tai sitä on jatkettu sääntöjenvastaisella tavalla, eli esimerkiksi perusteen, joka koskee sitä, että sopimuksessa ei ole mainintaa todellisesta vuosikorosta?

- Jos vastaus on kieltävä, onko kyseisiä direktiivejä tulkittava siten, että kansallisten tuomioistuinten on niiden mukaisesti suosittava sellaista kansallisen oikeuden tulkintaa, jonka mukaan kansalliset tuomioistuimet voivat sivuuttaa kansallisen oikeuden säännöksen, jonka mukaan yleisestä sääntelystä poikkeavan määräajan päätyttyä kuluttaja ei saa esittää eikä tuomioistuin saa viran puolesta ottaa huomioon pätemättömyysperustetta, jonka mukaan kulutusluottosopimus on tehty tai sitä on jatkettu sääntöjenvastaisella tavalla, koska tällaisella säännöksellä rajoitettaisiin kuluttajan kanneoikeuksia poikkeuksellisesti ja koska kuluttajansuojan tehokkuutta loukattaisiin?

(¹) Kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 22 päivänä joulukuuta 1986 annettu neuvoston direktiivi 87/102/ETY (EYVL L 42, s. 48).

(²) Kulutusluottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä annetun direktiivin 87/102/ETY muuttamisesta 22 päivänä helmikuuta 1990 annettu neuvoston direktiivi 90/88/ETY (EYVL L 61, 10.3.1990, s. 14).

Corte Suprema di Cassazione, Sezioni Unite Civili, 11.4.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Frahuil SA vastaan Assitalia SpA

(Asia C-265/02)

(2002/C 233/24)

Corte Suprema di Cassazione, Sezioni Unite Civili, on pyytänyt 11.4.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 18.7.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Frahuil SA vastaan Assitalia SpA seuraavaan kysymykseen:

”Onko 27.9.1968 tehdyn Brysselin yleissopimuksen 5 artiklan 1 kohtaa, sellaisena kuin se on mukautettuna 9.10.1978 tehdyllä Tanskan, Irlannin, Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymissopimuksella, 25.10.1982 tehdyllä Helleenien tasavallan liittymissopimuksella, 26.5.1989 tehdyllä Espanjan kuningaskunnan ja Portugalin tasavallan liittymissopimuksella ja 29.11.1996 tehdyllä Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymissopimuksella, tulkittava siten, että käsitteen ’sopimusta koskeva asia’ piiriin kuuluu velvoite, johon tulliasioitsijan kanssa tekemänsä takaussopimuksen perusteella tulleja maksanut, tulliviranomaisten sijaan tullut takaaja vetoaa nostamassaan takautumiskanteessa sellaista velallista vastaan, joka on maahantuotujen tavaroiden omistaja, mutta joka ei ole takaussopimuksen osapuoli?”

Euroopan yhteisöjen komission 25.7.2002 Ranskan tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-274/02)

(2002/C 233/25)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 25.7.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Ranskan tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat D. Boos ja G. Berscheid ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisia velvoitteitaan,
- koska se ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä pannaakseen täytäntöön yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-1/00, 13.12.2001 antaman tuomion, ⁽¹⁾ jossa todetaan, että Ranskan tasavalta ei ole toteuttanut tarvittavia toimenpiteitä noudattaakseen tietyistä BSE:hen liittyvistä kiireellisistä suojoitoimenpiteistä sekä päätöksen 94/474/EY muuttamisesta ja päätöksen 96/239/EY kumoamisesta 16 päivänä maaliskuuta 1998 tehtyä neuvoston päätöstä 98/256/EY ⁽²⁾, sellaisena kuin se on muutettuna 25.11.1998 tehdyllä komission päätöksellä 98/692/EY ⁽³⁾, ja erityisesti sen 6 artiklaa ja liitettä III, sekä sen päivämäärän vahvistamisesta, jona nautatuotteiden tuonti Yhdistyneestä kuningaskunnasta saa alkaa päivämäärään perustuvassa vientijärjestelmässä neuvoston päätöksen 98/256/EY 6 artiklan 5 kohdan nojalla, 23 päivänä heinäkuuta 1999 tehtyä komission päätöstä 1999/514/EY ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 1 artiklaa, ja erityisesti koska se ei näiden kahden päätöksen ja niiden edellä mainittujen säännösten mukaisten velvoitteidensa vastaisesti ole sallinut asianmukaisesti merkittyjen kyseiseen järjestelmään kuuluvien tuotteiden myyntiä alueellaan 30.12.1999 jälkeen,
- velvoittaa Ranskan tasavallan suorittamaan komissiolle ”yhteisön omat varat -tilille” uhkasakkona 158 250 euroa päivässä kultakin päivältä, jonka viivästys toteuttaa yhteisöjen tuomioistuimen asiassa C-1/00 antaman tuomion noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet kestää, tämän tuomion antamisesta lukien. Velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Pelkästään se seikka, että yhteisöjen tuomioistuin on todennut jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämisen, velvoittaa jäsenvaltion korjaamaan laiminlyönnin. Jäsenvaltio ei voi sisä-

sen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, ettei se täytä yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan. Tuomion täytäntöönpanolle ei voida asettaa minkäänlaisia edellytyksiä. Ranskan elintarviketurvallisuusvirastolle (AFSSA) kuuluva tehtävä Ranskan hallituksen saatettua asian uudelleen sen käsiteltäväksi, eli sen tutkiminen, ovatko DBES-tuotteet verrattavissa ranskalaisiin tuotteisiin, vaarantaa yhteisön oikeuden ensisijaisuuden. Väite 13.12.2001 annetun tuomion on monimutkaisuudesta ei voi millään tavoin perustella täytäntöönpanon viivästymistä; sitä paitsi kyseisen tuomion tuomiolauselman on hyvin selkeä, eli siinä velvoitetaan Ranskan tasavalta sallimaan asianmukaisesti merkittyjen DBES-tuotteiden myynti alueellaan.

Toissijaisesti: jäsenvaltio ei voi EY 226 artiklan mukaisessa menettelyssä eikä etenkin EY 228 artiklan mukaisessa menettelyssä menestyksellisesti väittää sille osoitetun päätöksen olevan lainvastainen puolustautuakseen jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättämistä koskevaa, kyseisen päätöksen täytäntöönpanon laiminlyöntiin perustuvaa kannetta vastaan.

Uhkasakon määrän osalta komissio viittaa 21.8.1996 ⁽⁵⁾ ja 28.2.1997 ⁽⁶⁾ päivättyihin tiedonantoihinsa ja soveltaa 500 euron perusmäärää, joka kerrotaan kertoimella 15 (korkein mahdollinen: 20) rikkomuksen vakavuuden mukaan, kertoimella 1 (korkein mahdollinen: 3) rikkomuksen keston mukaan ja kertoimella 21,1 Ranskan maksukyvyyn mukaan.

⁽¹⁾ Kok. 2001, s. I-9989.

⁽²⁾ EYVL L 113, 15.4.1998, s. 33.

⁽³⁾ EYVL L 328, 4.12.1998, s. 35.

⁽⁴⁾ EYVL L 195, 28.7.1999, s. 42.

⁽⁵⁾ EYVL C 242, s. 6.

⁽⁶⁾ EYVL C 63, s. 2.

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) 5.7.2002 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa 1) N. B. Jackson (Villa Holidays Bal-Inn Villas), 2) Mammee Bay Resorts Ltd, 3) Mammee Bay Club Ltd, 4) The Enchanted Garden Resorts & Spa Ltd, 5) Consulting Services Ltd, 6) Town & Country Resorts Ltd

(Asia C-281/02)

(2002/C 233/26)

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) on pyytänyt 5.7.2002 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen

tuomioistuimeen 31.7.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa 1) N. B. Jackson (Villa Holidays Bal-Inn Villas), 2) Mammee Bay Resorts Ltd, 3) Mammee Bay Club Ltd, 4) The Enchanted Garden Resorts & Spa Ltd, 5) Consulting Services Ltd, 6) Town & Country Resorts Ltd seuraaviin kysymyksiin:

- 1) Onko tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden täytäntöönpanoa yksityisoikeuden alalla koskevan vuonna 1968 allekirjoitetun Brysselin yleissopimuksen kanssa ristiriidassa se, että kantajan väittäessä tuomioistuimen toimivallan perustuvan yleissopimuksen 2 artiklaan sopimusvaltion tuomioistuin käyttää sille kansallisen oikeuden mukaan kuuluvaa harkintavaltaa ja päättää sopimukseen kuulumattoman valtion tuomioistuinten hyväksi olla käsittelemättä kannetta, joka on nostettu henkilöä vastaan, jolla on kotipaikka kyseisessä sopimusvaltiossa
  - a) jos kyseessä ei ole minkään muun vuonna 1968 allekirjoitetun yleissopimuksen sopimusvaltion tuomioistuimen toimivalta
  - b) jos menettelyllä ei ole mitään muuta liittymää mihinkään muuhun sopimusvaltioon?
- 2) Mikäli vastaus kysymykseen 1) a) tai 1) b) on myönteinen, koskeeko se kaikkia tilanteita vai ainoastaan joitakin, ja jos näin on, niin mitä tilanteita?

Italian tasavallan 25.7.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-283/02)

(2002/C 233/27)

Italian tasavalta on 25.7.2002 nostanut kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Kantajan asiamiehenä on professori Umberto Leanza, avustajanaan valtionasiamies Maurizio Fiorilli.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa 29 päivänä huhtikuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 753/2002⁽¹⁾ 24 artiklan ja sen liitteet A ja B kanneperusteissa esitetyin osin.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Italian hallitus väittää, että komissio on riidanalaisen asetuksen antaessaan oikeudellisesti suonut ”perinteisille merkinnöille”, erityisesti italialaisille ”perinteisille merkinnöille”, rajoitetun ja ristiriitaisen suojan, joka on tätä alaa koskevassa lainsäädännössä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999⁽²⁾ johdanto-osassa asetettujen johtavien periaatteiden vastainen. Näin ollen komission on aiheuttanut haittaa yhteisön tuotteen määrittämisponnisteluille ja jopa tuottajien ja kuluttajien intresseille, jotka on suojattu perustamissopimuksella, jonka määräysten noudattamiseen yhteisön maatalouspolitiikalla ja asianmukaisella kilpailulla pyritään.

⁽¹⁾ neuvoston asetuksen (EY) N:o 1493/1999 soveltamista koskevista eräistä yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen viinituotteiden kuvauksen, nimityksen, tarjontamuodon ja suojauksen osalta 29 päivänä huhtikuuta 2002 annettu komission asetus (EY) N:o 753/2002 (EYVL L 118, 4.5.2002, s. 1).

⁽²⁾ Viinin yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1493/1999 (EYVL L 179 14.7.1999, s. 1).

Espanjan kuningaskunnan 9.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-287/02)

(2002/C 233/28)

Espanjan kuningaskunta on nostanut 9.8.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on valtionasiamies Lourdes Fraguas Gadea ja prosessiosoite Luxemburgissa on Espanjan suurlähetystö, 4–6 boulevard E. Servais.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa kanteen kohteena olevan päätöksen⁽¹⁾ siinä Espanjan kuningaskunnalle määrättyjen, kanteen kohteena olevien rahoituskorjausten osalta;
- velvoittaa vastaajana olevan toimielimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

- Komission asetuksen N:o 1663/95⁽²⁾ 8 artiklan rikkomisen: komissio on tehnyt kanteen kohteena olevan päätöksen, mukaan luettuna eräät korjaukset, jotka poikkeavat Espanjan kuningaskunnan toimittamista asiakirjoista suoraan pääteltävissä olevista luvuista, noudattamatta tältä osin asetuksen N:o 1663/95 8 artiklan 1 kohdassa säädettyä menettelyä, jonka mukaan sen oli odotettava jäsenvaltion vastausta, aloitettava kahdenväliset keskustelut voidakseen arvioida rikkomuksen vakavuutta sekä yhteisölle aiheutunutta vahinkoa, sekä tarvittaessa sallittava jäsenvaltion pyrkivän sopimukseen.

Tästä menettelyn noudattamatta jättämisestä seuraa, että Espanja ei ole voinut vedota näyttöä koskeviin seikkoihin eikä toimittaa asianmukaisia asiakirjoja voidakseen perustella aiheutuneet menot, mikä sen mukaan tarkoittaa, että sen puolustautumisoikeuksia on loukattu.

- Toissijaisesti: korjattu summa, erityisesti maksuelimenä olevan Castillo-La Manchán osalta, on virheellinen.

-
- (¹) Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tukiosastosta varainhoitovuonna 2001 rahoitettuja jäsenvaltioiden menoja koskevien tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä 12 päivänä kesäkuuta 2002 tehty komission päätös 2002/461/EY (EYVL L 160, 18.6.2002, s. 28).
- (²) Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 729/70 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä EMOTR:n tukiosaston tilien tarkastamisen ja hyväksymisen osalta 7 päivänä heinäkuuta 1995 annettu komission asetus (EY) N:o 1663/95 (EYVL L 158, 8.7.1995, s. 6).

Italian tasavallan 8.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-290/02)

(2002/C 233/29)

Italian tasavalta on 8.8.2002 nostanut kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa. Kantajan asiamiehenä on professori Umberto Leanza, avustajanaan valtionasiamies Maurizio Fiorilli.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa Italian sellaisille julkisille palveluyrityksille, joiden osakepääomasta valtio omistaa enemmän kuin puolet, myöntämistä verohelpotuksista ja korkotukilainoista 5.6.2002 tehdyn komission päätöksen 2 artiklan, joka kuuluu seuraavasti:

”28.12.1995 annetun lain nro 549 3 §:n 70 momentin ja 30.8.1993 annetun asetuksen nro 331 (muunnettu laiksi 29.10.1993 annetulla lailla nro 427) 66 §:n 14 momentin säännökset, joilla säädetään, että [ko. palveluyritykset] vapautetaan tuloverosta kolmen vuoden ajaksi, ja 1.7.1986 annetun lain nro 318 (muuttaen muunnettu 9.8.1986 annetuksi laiksi nro 488) 9 §:n nojalla myönnettyillä lainoilla annetut etuudet 8.6.1990 annetussa laissa nro 142 tarkoitetuille osakeyhtiöille, joiden osakepääomasta valtio omistaa enemmän kuin puolet, ovat perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtioneukoa. Nämä tuet eivät sovellu yhteismarkkinoille”.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Italian hallitus väittää, ettei komission päätöksen kohteina olevia toimenpiteitä voitu pitää valtioneukina etenkin niiden myöntämisaikana ja että koska ne olivat kaikin puolin sallittuja, niitä voidaan nykyisin pitää asetuksen (EY) N:o 659/1999⁽¹⁾ 1 artiklan b kohdassa tarkoitettuina olemassaolevina tukina.

Kun otetaan huomioon ne tosiasialliset ja oikeudelliset olosuhteet, joissa ne paikallisia palveluja tarjoavat yhtiöt, joiden osakepääomasta valtio omistaa enemmän kuin puolet, todellisuudessa toimivat – ja erityisesti niiden toiminnalle luonteenomaiset, täysin perustamissopimuksen kanssa yhteensopelutuvat yksinoikeudet – kilpailun vääristyminen ei ole ollut mitenkään mahdollista, joten näitä toimenpiteitä ei voida pitää EY 87 artiklassa tarkoitettuna valtioneukana.

Toimenpiteet täyttävät kaikilta osiltaan täysin ne edellytykset, jotka tuille on asetettu, jotta niitä voitaisiin pitää yhteensopeluvina EY 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan ja mahdollisesti myös EY 86 artiklan 2 kohdan kanssa.

-
- (¹) Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, 27.3.1999 s. 1).

Itävallan tasavallan 20.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-296/02)

(2002/C 233/30)

Itävallan tasavalta on nostanut 20.8.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on Itävallan tasavallan liittokanslerinviraston virkamies Harald Dossi, prosessiosoite Luxemburgissa c/o Christian Strohal, Itävallan suurlähetystö, 3 rue des Bains.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa komission 24.7.2002 ottaman kielteisen kannan, jolla hylättiin lopullisesti Itävallan tasavallan EY 232 artiklan 2 kohdan mukainen vaatimus komission ryhtymisestä toimiin, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Itävallan tasavalta vaatii toissijaisesti, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa komission 24.7.2002 tekemän päätöksen vuoden 1994 liittymisasiakirjan pöytäkirjassa nro 9 ⁽¹⁾ olevan 11 artiklan 2 kohdan c alakohdan soveltamatta jättämisestä sekä vuoden 2002 ekopisteiden jakamisesta vähentämättöminä, ja
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

(Päävaatimus)

EY:n perustamissopimuksen tai vuoden 1994 liittymisasiakirjan pöytäkirjan nro 9 määräysten rikkominen, kun EY 232 artiklan 2 kohdan mukainen Itävallan tasavallan vaatimus hylättiin lopullisesti: Komissio yrittää oikeudettomasti poistaa vuoden 2001 kauttakulkujen ilmoitetusta kokonaismäärästä (1 640 416) ne kauttakuluiksi ilmoitetut matkat, joiden osalta ei ollut esitetty tietoa maastalähdöstä (91 250), samoin kuin kauttakuluiksi ilmoitetut matkat, joiden osalta maahantulo ja maastalähtö tapahtui saman raja-aseman kautta (49 504), samoin kuin ne, joiden osalta maahantulo ja maastalähtö tapahtui samassa jäsenvaltiossa (11 374), sekä matkat ”kiertävillä maanteilla” (10 764).

Vuoden 1994 liittymisasiakirjan pöytäkirjan nro 9 mukainen ekopistejärjestelmä perustuu ilmoitusperiaatteeseen. Jos kuljetaja yksiselitteisesti ilmoittaa matkat kauttakuluiksi, otetaan ne sääntöjen mukaisesti ekopistetilastoon, ja ne ovat 108 prosentin rajan ylityksen kannalta relevantteja, jolloin komission on pöytäkirjassa nro 9 olevan 11 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla ryhdyttävä pöytäkirjan liitteessä 5 olevan 3 kohdan mukaisesti aiheellisiin toimiin, ts. vähennettävä seuraavan vuoden ekopistemäärää pöytäkirjan liitteessä vahvistetun laskentamenetelmän mukaan. Itävallan tasavalta voi ilmoitusperiaatteen johdosta joutua oikeudellisesti tai tosiasiallisesti esittämään yksittäistapauksessa todisteet siitä, että yksiselitteisesti kauttakuluki ilmoitettu matka oli myös todellisuudessa läpiajo. Näin ollen Itävallan tasavallan on poistettava kauttakuluiksi ilmoitetuista matkoista ne, joiden osalta on selvää, että kyseessä ei ole yksiselitteisestä ilmoituksesta huolimatta voinut olla kauttakulku. Tämän vuoksi on epäilyksetöntä, että vuonna 2001 on ylitetty 108 prosentin raja. Komissio ei ole 24.7.2002 tekemänsä päätöksen johdosta noudattanut vuoden 1994 liittymisasiakirjan pöytäkirjan nro 9 ja erityisesti sen 11 artiklan 2 kohdan c alakohdan ja 16 artiklan sekä pöytäkirjan liitteessä 5 olevan 3 kohdan mukaisia velvollisuuksiaan ja on siten EY 230 artiklan 2 kohdan mukaisesti EY:n perustamissopimuksen tai vuoden 1994 liittymisasiakirjan pöytäkirjan nro 9 määräysten rikkomisen kautta synnyttänyt pätemättömyysperusteen.

(Toissijainen vaatimus)

EY:n perustamissopimuksen tai vuoden 1994 liittymisasiakirjan pöytäkirjan nro 9 määräysten rikkominen: Kantaja viittaa tältä osin ensimmäisen kanneperusteen osalta esitettyihin perusteisiin.

⁽¹⁾ Pöytäkirja N:o 9 maantie- ja rautatieliikenteestä sekä yhdistetyistä kuljetuksista Itävallassa.

Asian C-357/99 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 233/31)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 2.7.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-357/99, Italian tasavalta vastaan Euroopan unionin neuvosto.

⁽¹⁾ EYVL C 352, 4.12.1999.

Asian C-289/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 233/32)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 3.7.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-289/00 (Corte di Appello di Genovan esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Cantieri Navali Italiani SpA (Fincantieri), Finmeccanica SpA vastaan Federico Bianchi ym.

(¹) EYVL C 285, 7.10.2000.

Asian C-210/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 233/35)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan 15.7.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-210/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta.

(¹) EYVL C 212, 28.7.2001.

Asian C-352/00⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 233/33)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 2.7.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-352/00, Italian tasavalta vastaan Euroopan unionin neuvosto.

(¹) EYVL C 355, 9.12.2000.

Asian C-458/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 233/36)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 19.6.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-458/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta.

(¹) EYVL C 84, 6.4.2002.

Asian C-86/01⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 233/34)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 2.7.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-86/01, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta.

(¹) EYVL C 118, 21.4.2001.

Asian C-50/02⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 233/37)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 11.7.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-50/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Italian tasavalta.

(¹) EYVL C 84, 6.4.2002.

Asian C-76/02 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 233/38)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 2.7.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-76/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Itävallan tasavalta.

⁽¹⁾ EYVL C 109, 4.5.2002.

Asian C-121/02 ⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 233/39)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 10.7.2002 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-121/02, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Luxemburgin suurherttuakunta.

⁽¹⁾ EYVL C 131, 1.6.2002.

ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

9 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa T-70/01, Pier V. Aimone vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin ⁽¹⁾*(Henkilöstö – Henkilökohtaisista syistä myönnetty virkavaus – Kieltäytyminen uudelleensijoittamisesta – Irtisanominen viran puolesta – Henkilöstösäännön 40 artiklan 4 kohdan d alakohta sekä 49 artiklan toinen kohta)*

(2002/C 233/40)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Asiassa T-70/01, Pier V. Aimone, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen entinen virkamies, kotipaikka Fribourg (Sveitsi), edustajanaan asianajaja R. Ventura, vastaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuin (asiamiehinään M. Schauss ja A. Dal Ferro), jossa kantaja vaatii yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan 22.5.2000 tehdyn yhteisöjen tuomioistuimen päätöksen, jolla kantaja irtisanottiin viran puolesta 1.6.2000 lähtien ja jossa hän vaatii kyseisellä päätöksellä aiheutetun henkisen kärsimyksen ja psyykkis-fyysisen vahingon korvaamista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viiden jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.D. Cooke, sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja P. Lindh, kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González, on 9.7.2002 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kumoamisvaatimus hylätään.
- 2) Vahingonkorvausvaatimus hylätään.
- 3) Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan.

⁽¹⁾ EYVL C 150, 19.5.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

9 päivänä heinäkuuta 2002

asiassa T-233/01, Daniel Callebaut vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾*(Henkilöstö – Ylennys – Lopullisen arviointikertomuksen puuttuminen – Ansioiden vertailu)*

(2002/C 233/41)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-233/01, Daniel Callebaut, Euroopan yhteisöjen komission virkamies, kotipaikka Mondorf-les-Bains (Luxemburg), edustajinaan asianajajat J.-N. Louis ja V. Peere, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehenään C. Berardis-Kayser), jossa kantaja vaatii, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa komission päätöksen jättää kantaja ylentämättä palkkaluokkaan B2 vuoden 2000 urakierrossa, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (kolmas jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Jaeger, sekä tuomarit K. Lenaerts ja J. Azizi, kirjaaja: hallintovirkamies J. Plingers, on 9.7.2002 antanut tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Komission 14.8.2000 tekemä päätös jättää kantaja ylentämättä palkkaluokkaan B2 vuoden 2000 urakierrossa kumotaan.
- 2) Komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EYVL C 331, 24.11.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

14 päivänä kesäkuuta 2002

asiassa T-173/01, Asahi Vet SA vastaan Euroopan yhteisöjen komissio ⁽¹⁾*(Lupa lisäaineeseen eläinten ravinnossa – Lausunnon antamisen raukeaminen)*

(2002/C 233/42)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Asiassa T-173/01, Asahi Vet SA, kotipaikka Barcelona (Espanja), edustajinaan asianajaja C. Bittner, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään

N. Niejahr, K. Fitch ja B. Wägenbaur), jossa vaaditaan rehun lisäaineiden uusien käyttötapojen ja uusien rehun lisäainevalmisteiden hyväksymisestä, väliaikaisten hyväksyntöjen jatkamisesta sekä rehun lisäaineen hyväksymisestä kymmeneksi vuodeksi 11 päivänä toukokuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 937/2001 (EYVL L 130, s. 25) osittaista kumoamista, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien (neljäs jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit V. Tiili ja P. Mengozzi, kirjaaja: H. Jung, on antanut 14.6.2002 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Lausunnon antaminen kanteesta raukeaa.*
- 2) *Kumpikin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluisaan.*

(¹) EYVL C 289, 13.10.2001.

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS

19 päivänä kesäkuuta 2002

asiassa T-197/01, *Groupement d'intérêt de produits agricoles de la Martinique (GIPAM) vastaan Euroopan yhteisöjen komissio* (¹)

(Kumoamiskanne – Asetus N:o 896/2001 – Kanteen nostamisen määräaika – Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen)

(2002/C 233/43)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Asiassa T-197/01, *Groupement d'intérêt de produits agricoles de la Martinique (GIPAM)*, kotipaikka Ducos (Ranska), edustajinaan asianajajat A. Lorang, P. Leroyer Gravet ja H. Mazingue, prosessiosoite Luxemburgissa, vastaan Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään A. Bordes ja L. Visaggio), jossa kantaja vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan neuvoston asetuksen (ETY) N:o 404/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä banaanien tuontia yhteisöön koskevan menettelyn osalta 7 päivänä toukokuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 896/2001 (EYVL L 126, s. 6), yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. D. Cooke, sekä tuomarit R. García-Valdecasas ja P. Lindh, kirjaaja: H. Jung, on antanut 19.6.2002 määräyksen, jonka määräysosa on seuraava:

- 1) *Kanne jätetään tutkimatta, koska tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat.*
- 2) *Kantaja velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(¹) EYVL C 303, 27.10.2001.

Malagutti - Vezinhet SA:n 10.6.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-177/02)

(2002/C 233/44)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Malagutti – Vezinhet SA -niminen yhtiö, kotipaikka Cavaillon (Ranska), on nostanut 10.6.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Béatrice Favarel-Veidig, prosessiosoite Luxemburgissa.

- Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin
  - velvoittaa Euroopan komission maksamaan Malagutti — Vezinhet -yhtiölle seuraavat summat:
    - 222 540,00 Ranskan frangia (FRF) eli 33 926,00 euroa aiheutuneesta tappiosta
    - 1 943 413,56 FRF:ia eli 296 271,48 euroa Britannian markkinoilla saamatta jääneistä tuloista jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että sitä, että tuloja on jäänyt saamatta ei ole osoitettu riittävällä tavalla, kantaja vaatii sitä myöntämään kyseisen summan menetetyistä mahdollisuudesta saavuttaa uudelleen aiemmin saavutettu liiketoimien määrä 2 013 455,16 FRF:ia eli 306 949,26 euroa vahingosta, joka yrityskuvulle on aiheutunut eurooppalaisten ja erityisesti brittiläisten jakelijoiden silmissä.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kantaja harjoittaa hedelmien ja vihannesten vientiä muun muassa Englannin markkinoille. Syyskuussa 2001 Islannin terveysviranomaiset ilmoittivat komissiolle vahvistetun rajarvon ylittävistä torjunta-aineiden jäämistä. Tämän tiedon saatuaan komissio lähetti nopean hälytysviestin Ranskasta Alankomaiden kautta tulleissa omenissa olevista dikofolin jäämistä. Toisessa ja sitä seuranneissa viesteissä kantajan nimi on nimenomaisesti mainittu viejänä.

Kantaja väittää, että toimiessaan tällä tavalla komissio on tehnyt virheen, josta on aiheutunut sille vahinkoa.

Kantaja katsoo, että komissio on tehnyt virheen, koska se ei ole noudattanut direktiivissä 92/59/ETY⁽¹⁾ säädettyä menettelyä. Komissio ei ole osoittanut, että tarkastetut omenat tulivat kantajalta. Lisäksi kyseessä ei ollut vakava ja välitön uhka. Kantaja toteaa, että suoritetuista tarkastuksista ilmenee ainoastaan määräysten vastainen dikofolipitoisuus. Kantaja väittää myös, että komissio on rikkonut direktiivin 92/59/ETY 7 artiklan 2 kohtaa, koska se ei neuvotellut asiasta mahdollisimman pian kyseessä olevien osapuolten kanssa.

Kantajalle aiheutunut vahinko muodostuu Englannin markkinoilla kärsitystä tappiosta, saamatta jääneestä voitosta ja sen yrityskuvan heikentymisestä. Kantaja vetoaa siihen, että edellisen vuoden aikana se ponnisteli kovasti päästäkseen Englannin markkinoille ja luodakseen maineensa. Nyt nämä ponnistelut on tehty hyödyttömiksi. Tämä vahinko on seurausta komission virheistä, koska kantajan myyntejä Englannin markkinoille on peruutettu hälytysviestien jälkeen.

(¹) Yleisestä tuoteturvallisuudesta 29 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/59/ETY (EYVL L 228, 11.8.1992, s. 24).

Giorgio Lebedefin 19.6.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-191/02)

(2002/C 233/45)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Giorgio Lebedef, kotipaikka Senningerberg (Luxemburg), on nostanut 19.6.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Gilles Bouneou, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission jäsenten kollegion 5.12.2001 tekemän päätöksen, jolla irtisanottiin tuosta päivästä lukien 20.9.1974 solmittu sopimus komission ja ammattiliittojen ja -järjestöjen välisistä suhteista;

- kumoaa Neil Kinnockin kaikkien ammattiliittojen puheenjohtajille osoittaman 22.11.2001 päivätyn kirjeen, jolla näille annettiin tiedoksi hänen päätöksensä pyytää komissiota irtisanomaan vuoden 1974 puitesopimus 5.12.2001.
- kumoaa Erik Halskovin 6.12.2001 tekemän päätöksen n:o 47623, jossa kantajalta evätään virkamatka 7.12.2001 pidettyyn yhteistoimintakokoukseen ”henkilöstösääntöjen muutosluonnosten kokonaispaketista”;
- velvoittaa Euroopan komission maksamaan oikeudenkäyntikulut ja muut kustannukset sekä palkkiot.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kanteellaan kantaja riitauttaa komission 5.12.2001 tekemän päätöksen, jolla kantajan mukaan ammattiliitto A&D:ltä on riistetty kokonaan tai osittain sen oikeudet, jotka johtuvat liittymisestä sopimukseen komission ja ammattiliittojen ja -järjestöjen välisistä suhteista, erityisesti oikeus edustaa, osallistua yhteistoimintaan kaikilla tasoilla ja resurssien jakamiseen:

- on irtisanottu 5.12.2001 lukien 20.9.1974 solmittu sopimus komission ja ammattiliittojen ja -järjestöjen välisistä suhteista;
- on hyväksytty uudestaan 19.1.2000 ammattiliittojen enemmistön ja komission hallinnon välillä sovitut ”Yhteistoiminnan tasoja, yhteistoimintaelintä ja -menettelyjä koskevat toimintasäännöt” (SEC(2000)2086/3);
- on vahvistettu 4.4.2001 tehty sopimus keskuskomitealle ja paikallisille henkilöstökomiteoille sekä ammattiliitoille annettavista resursseista (SEC(2001)955/5),
- on vahvistettu vuoden 1974 puitesopimuksen liitteessä 1 olevat lakkoja koskevat määräykset,

- kehoitetaan varapuheenjohtaja Kinnockia neuvottelemaan ammattiliittojen kanssa ja esittämään kollegion hyväksyttäväksi ennen maaliskuun loppua 2002 uusi puitesopimus sekä sisällyttämään muutoksiin, joiden on tapahduttava yhteisymmärryksessä ammattiliittojen kanssa, sellainen muutos, joka antaa mahdollisuuden hyväksyä vaalimääräykset toimielimen henkilökunnan keskuudessa järjestettävällä äänestyksellä.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin seikkoihin:

- ilmeinen tarkoitus kiertää asiassa Lebedef vastaan komissio 22.11.2001 annettua tuomiota
- vuoden 1974 puitesopimusta on rikottu ja periaatetta ”patere legem qum ipse fecisti” loukattu
- ammattiliittojen edustavuutta ei ole objektiivisesti tutkittu; edustavuuden vertailevassa arvioinnissa on ilmeinen virhe
- syrjintäkiellon periaatetta on loukattu
- puolustautumisoikeuksia on loukattu
- luottamuksensuojan periaatetta on loukattu
- perusteluvollisuutta ei ole noudatettu
- huolenpitovelvollisuutta ei ole noudatettu
- henkilöstösääntöjen 24 a artiklaa on rikottu ja ammattiliittovapautta loukattu

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- toteaa kanteen aiheelliseksi
- kumooa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajalle aiheutuneen aineellisen ja aineettoman vahingon 12 500 euroa
- velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut siitä riippumatta, minkälainen ratkaisu asiassa annetaan

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

- 1) vastaajan laiminlyönti toteuttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-182/99 antaman tuomion, jolla kumottiin päätös kantajan ylentämättä jättämisestä, täytäntöön panemiseksi tarvittavia toimenpiteitä
- 2) menettelyn väärinkäyttö
- 3) toimivallan väärinkäyttö
- 4) kantajalla ylennysasioissa olevan harkintavallan perusteton käyttö
- 5) kyseisen harkintavallan virheellinen käyttö
- 6) kantajan ylennyshakemuksen näennäinen uudelleen käsittely
- 7) ylentämättä jääneen kantajan arvioinnissa saamien arvosanojen paremmuus verrattuna ylennettyjen henkilöiden arvosanoihin
- 8) vastaajan vastuu oikeudenvastaisesta teosta, josta on aiheutunut kantajalle aineellista ja aineetonta vahinkoa

Georgios Karavelisin 2.7.2002 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-197/02)

(2002/C 233/46)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Georgios Karavelis, kotipaikka Bryssel, on nostanut 2.7.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Ch. Tagaras ja prosessiosoite Brysselissä.

”N:n” 28.6.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-198/02)

(2002/C 233/47)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

”N” on nostanut 28.6.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Nicolas Lhoest ja prosessiosoite on Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission 25.2.2002 tekemän päätöksen määrätä kantajalle henkilöstösääntöjen 86 artiklan 2 kohdan f alakohdassa säädetty seuraamus eli viraltapano vanhuuseläkeoikeutta poistamatta,
- kumoaa kaikki siihen liittyvät ja/tai sen jälkeen tehdyt päätökset.
- velvoittaa komission maksamaan kantajalle 12 500 euroa korvauksena henkisestä kärsimyksestä.
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Cour d'appel de Bruxelles on todennut kantajan syylliseksi useisiin rikoksiin. Tämä tuomioistuin on kuitenkin määrännyt kantajalle viiden vuoden ehdollisen rangaistuksen tietyillä edellytyksillä, jotta kantajan yhteiskunnallista asemaa ei heikennettäisi.

Ottaen huomioon rikosten vakavuuden komissio on määrännyt kantajalle tämän jälkeen kurinpitoseuraamuksen, jolla hänet pantiin viralta ilman, että hän menetti vanhuuseläkeoikeuttaan.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa perustelujen puuttumiseen sekä puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen. Lisäksi kantaja väittää, että kurinpitoseuraamus on suhteeton ottaen huomioon, kuinka vakavana hänen toimintaansa on pidettävä toimielimen ja kantajan työuran kannalta. Lopuksi kantaja toteaa, että henkilöstösääntöjen liitteessä IX olevaa 7 artiklaa on rikottu.

Pierre Tomarchion 28.6.2002 Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuinta vastaan nostama kanne

(Asia T-201/02)

(2002/C 233/48)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Pierre Tomarchio, kotipaikka Nancy (Ranska), on nostanut 28.6.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuinta vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Nicolas Lhoëst, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 27.7.2001 tehdyn komission päätöksen, jolla kieltäydyttiin nimittämästä kantaja ura-alueen ylempään palkkaluokkaan henkilöstösääntöjen 31 artiklan 2 kohdan mukaisesti,
- kumoaa tarvittaessa kantajan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla tekemästä valituksesta 26.2.2002 tehdyn tilintarkastustuomioistuimen nimenomaisen hylkäävän päätöksen,
- velvoittaa tilintarkastustuomioistuimen korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kantaja, joka on komission ja tilintarkastustuomioistuimen entinen virkamies, riitauttaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla kieltäydyttiin nimittämästä kantaja ura-alueen ylempään palkkaluokkaan; hänet on nimitetty palkkaluokan B5 tasolle 3 sen jälkeen, kun hänet oli sisällytetty kilpailussa KOM/B/340 menestyneiden hakijoiden varallaolueluetteloon.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi seuraaviin seikkoihin:

- materiaaliset virheet ja ilmeinen arviointivirhe, jotka koskevat kantajan tutkintotodistuksia, hänen työkoemuksensa pituutta ja sen merkityksellisyyttä haettuun virkaan nähden ja hänen palkkaansa aiemmissa työsuhteissa tai viroissa
- perusteluvollisuuden laiminlyönti.

Sunrider Corporationin 2.7.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan nostama kanne

(Asia T-203/02)

(2002/C 233/49)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Sunrider Corporation on nostanut 2.7.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa vastaan. Kantajan edustajana on Axel Kockläuner asianajajatoimistosta Meissner, Bolte & Kumpff., München, Saksa.

Muut asianosaiset valituslautakunnan käsittelyssä: Juan Espadafor Caba, Granada, Espanja.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa vastaajan ensimmäisen valituslautakunnan 8.4.2002 asiassa R 1046/2000-1 tekemän päätöksen, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet:

- Neuvoston asetuksen N:o 40/94 ⁽¹⁾43 artiklan rikkominen, koska ei ole osoitettu, että vedottua merkkiä olisi todella käytetty
- Neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska sekaannusvaaraa eräiden tavaroiden osalta ei ole

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1).

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Tavaramerkin hakija: Kantaja

Kyseessä oleva tavaramerkki: Sanamerkki "VITAFRUIT" luokkiin 5, 29 ja 32 kuuluville tavaroille (mm. oluet, mineraalivedet ja hiilihapolliset vedet sekä muut alkoholittomat juomat, hedelmä- ja vihannesjuomat, hedelmäme- hut; siirapit ja muut juomien valmistukseen käytettävät valmisteet; yrtti- ja vitamiinijuomat)

Väitemenettelyssä vedotun tavaramerkin haltija: Juan Espadafor Caba

Väitemenettelyssä vedottu merkki: Kansallinen sanamerkki "VITAFRUIT" luokkiin 30 ja 32 kuuluville tavaroille (mm. alkoholittomat ja muut kuin terapeuttiset hiilihappujuomat, käymättömät hedelmä- ja vihannesmehut, sitruuna- ja appelsiinijuomat, kylmät juomat, soodavesi)

Väiteosaston päätös: Väitteen hyväksyminen siltä osin kuin se perustuu tavaroihin "käymättömät hedelmä- ja vihannesmehut, sitruuna- ja appelsiinijuomat" ja siltä osin kuin se oli kohdistettu tavaroita "oluet, mineraalivedet ja hiilihapolliset vedet sekä muut alkoholittomat juomat, hedelmä- ja vihannesjuomat, hedelmäme- hut; siirapit ja muut juomien valmistukseen käytettävät valmisteet; yrtti- ja vitamiinijuomat" vastaan

Valituslautakunnan päätös: Valituksen hylkääminen

Commune de Champagnen ym. 10.7.2002 Euroopan unionin neuvostoa ja Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-212/02)

(2002/C 233/50)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Commune de Champagne ym., canton de Vaud (Sveitsi) ovat nostaneet 4.2.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajina ovat Pierre Bos ja Morten Nissen, Dorsey & Whitney LLP ja prosessiosoite on Brysselissä (Belgia).

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa seitsemän sopimuksen tekemisestä Sveitsin valaliiton kanssa 4 päivänä huhtikuuta 2002 tehdyn neuvoston ja, tiede- ja teknologiayhteistyötä koskevan sopimuksen osalta, komission päätöksen 2002/309/EY, Euratom 1 artiklan siltä osin kuin neuvosto ja komissio hyväksyvät siinä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen maataloustuotteiden kaupasta liitteessä 7 olevan II osaston 5 artiklan 8 kohdan (samppanjalauseke);

- tarvittaessa kumoo kyseisen päätöksen siltä osin kuin neuvosto ja komissio hyväksyvät Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen maataloustuotteiden kaupasta muita artikloja sekä Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen vaatimustenmukaisuuden arvioinnin vastavuoroisesta tunnustamisesta, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen tietyistä julkisiin hankintoihin liittyvistä näkökohdista, Euroopan yhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön sekä Sveitsin valaliiton sopimuksen tiede- ja teknologiayhteistyöstä, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen rautateiden ja maanteiden tavara- ja henkilöliikenteestä, Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton sopimuksen lentoliikenteestä sekä Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden sekä Sveitsin valaliiton sopimuksen henkilöiden vapaasta liikkuvuudesta;
- toteaa yhteisön, jota neuvosto ja Euroopan komissio edustavat, olevan sopimussuhteen ulkopuolisessa vastuussa ja velvoittaa vastaajat korvaamaan kantajille, jotka ovat viininviljelijöitä, kaiken samppanjalausekkeesta aiheutuvan vahingon;
- velvoittaa neuvoston ja komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat ovat Champagnen alueella Vauden hallintopiirissä Sveitsissä sijaitsevien viinitarhojen omistajia sekä näiden viininviljelijöiden edun valvoja.

Neuvosto ja komissio hyväksyivät riidanalaisella päätöksellä seitsemän Euroopan yhteisön ja Sveitsin valaliiton kahdenvälisistä sopimusta, joista eräs koskee maataloustuotteiden kauppaa. Tämän sopimuksen eräissä liitteissä on säännös, jossa kiellään nimittämistä Vauden hallintopiiristä peräisin olevaa viiniä samppanjaksi.

Kanteensa tueksi kantajat väittävät ensinnäkin, että yleisiä oikeusperiaatteita, muun muassa oikeutta tiettyyn nimitykseen, omaisuuden suojaaja ja elinkeinovapautta on loukattu. Nimitystä samppanja suojataan myös Sveitsin oikeusjärjestyksessä, jonka mukaan se on valvottu alueellinen alkuperänimitys. Lisäksi

nimitystä samppanja on käytetty alueella useiden vuosien ajan tuotetun viinin osalta, ja sitä on siten pidettävä kantajien teollisena ja kaupallisena oikeutena.

Sitä paitsi kantajille asetettu ehdoton kiello käyttää nimitystä samppanja ei ole suhteellisuusperiaatteen mukainen. Kantajat huomauttavat, että niiden tuottama viini ei ole kuohuviintä eikä se kilpaile ranskalaisen samppanjan kanssa. Sekaannusvaaraa ei siten ole. Saman tavoitteen saavuttamiseksi on lisäksi olemassa vähemmän rajoittavia keinoja, kuten alkuperämaan ilmoittaminen etiketissä.

SNF S.A:n 12.7.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-213/02)

(2002/C 233/51)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

SNF S.A. on nostanut 12.7.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajat ovat Koen Van Maldegem ja Claudio Mereu, ja prosessiosoite on McKenna Long & Aldridge LLP, Bryssel, Belgia.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoo kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 76/768/ETY liitteiden II, III ja VII mukauttamisesta tekniikan kehitykseen 15 päivänä huhtikuuta 2002 annetun kahdennenkymmenennenkuudennen komission direktiivin 2002/34/EY⁽¹⁾ osittain siten, että polyakryyliamidi poistetaan kyseisestä säännöksestä
- velvoittaa komission korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kantaja hakee yllä mainitun direktiivin osittaista kumoamista sen takia, että komissio on asettanut rajoituksia kantajan tuotteiden, polyakryyliamidien, käyttämiseksi kosmeettisten valmisteiden ainesosina. Kantaja väittää, että menetellessään

näin komissio ei ole ottanut huomioon useita menettelysääntöjä, jotka on säädetty neuvoston direktiivissä 76/768/ETY (2), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2000/41/EY (3), jonka täytäntöönpano tapahtuu nyt riitautetulla direktiivillä.

Kantaja väittää, että asiassa on rikottu menettelyllisiä suojakeinoja, jotka on säädetty kosmetiikkadirektiivissä sekä komission päätöksessä, joka koskee kosmetiikan ja kuluttajille tarkoitettujen muiden tuotteiden kuin elintarvikkeiden tiedekomitean perustamista (4). Jättämällä asianmukaisesti ilmoittamatta kantajalle käynnissä olevista neuvotteluista ja komitean akryyliamidia koskevan lausunnon tilanteesta, jättämällä noudattamatta päätöksenteon tasapuolisuuden säilyttämiseen tähtäviä menettelyllisiä suojakeinoja, käyttämällä voimassa olevien EU:n päätösten kanssa ristiriidassa olevia tieteellisiä standardeja, tulkitsemalla selvästi väärin kantajan toimittamia tietoja sekä estämällä kantajaa esittämästä kantaansa ja ilmaisemasta näkemystään tutkimuksesta, jonka tekemiseen se on osallistunut, komissio on rikkonut kantajan puolustautumisoikeuksia tavalla, joka vaikuttaa riitautetun direktiivin pätevyteen. Lisäksi vastaaja jätti ilmoittamatta kantajalle direktiivistä, joten lainsäätämismenettelyyn liittyy menettelyllinen puutteellisuus, joka väistämättä vaikuttaa direktiivin pätevyteen.

Kantaja väittää, että riitautetussa direktiivissä virheellisesti sisällytetään polyakryyliamidit kosmetiikkadirektiivin liitteeseen III syöpäriskilaskelmien perusteella, jotka ovat ristiriidassa EU:n kemikaalilainsäädännön mukaisen, tarkemman ja voimassa olevan akryyliamidia koskevan tarkastelun kanssa. Riitautettu direktiivi rikkoo myös useita yhteisön oikeuden vakiintuneita periaatteita, kuten perusteluvelvollisuutta, suhteellisuusperiaatetta, yhteisön oikeuden yhdenmukaista soveltamista koskevaa periaatetta ja yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Lopuksi komissio ei ole ottanut huomioon kaikkia asiaan liittyviä intressejä, ja se on jättänyt huomiotta viimeaikaiset tieteelliset tutkimustulokset.

(1) EYVL L 102, s. 19.

(2) Kosmeettisia valmisteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 27 päivänä heinäkuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/768/ETY (EYVL L 262, s. 169).

(3) Sen määrääjän lykkäämisestä toisen kerran, jonka jälkeen on kiellettyä käyttää eläinkokeita kosmeettisten valmisteiden ainesosien tai niiden yhdistelmien testaamiseen, 19 päivänä kesäkuuta 2000 annettu komission direktiivi 2000/41/EY (EYVL L 145, s. 25).

(4) Tiedekomiteoiden perustamisesta kuluttajien terveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden alalla 23 päivänä heinäkuuta 1997 tehty komission päätös 97/579/EY (EYVL L 237, s. 18).

Fieldturf Inc.:n 17.7.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-216/02)

(2002/C 233/52)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Fieldturf Inc., kotipaikka Montreal (Kanada), on nostanut 17.7.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on Dr. Patrick Baronikians, asianajotoimisto Schwarz Kurtze Schniewind Kelwing Wicke, München (Saksa).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 15.5.2002 tekemän, tavaramerkin LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS rekisteröintiä koskevan päätöksen (asia R 462/2001-1) ja määrää, että tavaramerkki on rekisteröitävä kaikkia niitä tavaroita ja palveluja varten, joille sitä on haettu
- velvoittaa sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu tavaramerkki: Sanamerkki LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS – hakemus nro 1712918

Kyseessä olevat tavarat tai palvelut: Luokkiin 27 ja 37 kuuluvat tavarat ja palvelut (mm. synteettiset päällysteet urheilulajeja varten)

Päätös, josta on valitettu valituslautakuntaan: Tutkijan päätös, jolla rekisteröinti on hylätty

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

- Kanneperusteet:
- Haettu tavaramerkki täyttää erottamiskykyä koskevat vähimmäisvaatimukset (asetuksen N:o 40/94 7 artiklan 1 kohdan b alakohta⁽¹⁾).
  - Riidanalainen päätös on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännön vastainen.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetusta (EY) N:o 40/94 (EYVL 1994, L 11, s. 1).

Olga Lutz Herraran 23.7.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-219/02)

(2002/C 233/53)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Olga Lutz Herrera, kotipaikka Bryssel, on nostanut 23.7.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Ramón García-Gallardo Gil Fournier ja Javier Guillén Carrau.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen olla hyväksymättä kantajaa kilpailuun COM/A/6/01,
- kumoaa kantajan mainitusta kielteisestä päätöksestä tekemän hallinnollisen valituksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen,
- määrää muista toimenpiteistä, jotka se katsoo asianmukaiseksi, jotta komissio täyttäisi EY 233 artiklan mukaiset velvollisuutensa ja erityisesti tutkisi uudelleen valituksen nro 486/01,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Nyt esillä olevalla kanteella pyritään kumoamaan 31.7.2001 tehty, kilpailua COM/A/6/01 koskeva valintakoelautakunnan päätös siltä osin kuin siinä evätään kantajan osallistuminen mainittuun kilpailuun siitä syystä, että hän ylittää kilpailuilmoituksessa mainitun ikärajan.

Kanteensa tueksi kantaja esittää seuraavat perusteet:

- komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen, koska kantaja ei valituksessaan väittänyt, että yksi kilpailuilmoituksessa mainituissa edellytyksistä eli ikää koskeva edellytys olisi ollut lainvastainen, vaan hän väitti, että valintakoelautakunnan päätös olla hyväksymättä kantajaa kilpailuun oli lainvastainen,
- EY 13 artiklan mukaista yhtenvertaisuusperiaatetta on loukattu; mainitussa artiklassa kielletään kaikki ikään perustuva syrjintä,
- Euroopan unionin perusoikeuskirjan 6 artiklaa ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 14 artiklaa on rikottu.

Heron Robotunits GmbH:n 23.7.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-222/02)

(2002/C 233/54)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Heron Robotunits GmbH, Lustenau (Itävallan tasavalta), on nostanut 23.7.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja M. Bergermann.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 6.5.2002 tehdyn, sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan päätöksen asiassa R 1095/2000-1,
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Haettu tavaramerkki:	Sanamerkki "ROBOTUNITS" Hakemus nro 1176320
Tavarat tai palvelut:	Luokkiin 6, 7 ja 9 (mm. metalliprofiilit, kiskot koneita ja hihnakuljettimia varten) kuuluvat tavarat
Päätös, josta valituslautakuntaan valitettiin:	Asian tutkineen virkamiehen päätös hylätä rekisteröintihakemus
Valituslautakunnan päätös:	Valituksen hylkääminen
Kanneperusteet:	Asetuksen (EY) N:o 40/94 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan c alakohdan rikkominen

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 20 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 40/94 (EYVL L 11, s. 1).

Cámara de Comercio e Industria de Zaragoza 29.7.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-225/02)

(2002/C 233/55)

(Oikeudenkäyntikieli: espanja)

Cámara de Comercio e Industria de Zaragoza, kotipaikka Zaragoza (Espanja) on nostanut 29.7.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Alfredo Sánchez-Rubio García.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 29.12.2000 tehdyn komission päätöksen C(2000) 2621 "Euroopan sosiaalirahastosta myönnetyn tuen poistamisesta; komissio myönsi tämän tuen 19.12.1991 tehdyllä päätöksellä C(91) 2852 Espanjalle yhteisön aloitteen EUROFORM perusteella (P.O. 913051ES8), ja myös Espanjan viranomaiset (UAFSE) myönsivät näitä sosiaalirahaston varoja Cámara de Comercio e Industria de Zaragoza TRICOIN-hankkeelle (viite EUR-82), jonka täytäntöönpanosta vastaa Copy Aragón de Zaragoza -yhtiö",
- velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Tämä kanne on nostettu päätöksestä, jolla komissio poisti alunperin Euroopan sosiaalirahastosta myönnetyn tuen, jota COPY ARAGON SA -niminen yritys oli 25.11.1991 hakenut asiantuntijoille värikuvien käsittelemiseksi tietojenkäsittelyjärjestelmissä järjestettäviä kursseja varten yhteisön EUROFORM-aloitteen puitteissa (TRICOIN-hanke). Mainittu päätös perustui pääasiallisesti kyseisen hankkeen ylikansallisten tekijöiden puuttumiseen.

Vaativustensa tueksi kantaja esittää seuraavat väitteet:

- Vastaajana olevan toimielimen suorittama tosiseikkojen virheellinen arviointi, johon sen päätös perustuu siltä osin kuin kyseessä on Cámara de Zaragoza luokittelu myönnetyn tuen lopulliseksi saajaksi, ja siltä osin kuin kyseessä on olettamus riittävien ylikansallisten tekijöiden puuttumisesta mainitussa hankkeessa. Tältä osin korostetaan yhteisön lainsäädännön riittämätöntä täsmällisyyttä ja selkeyttä vuosien 1988–1993 ohjelmiston kriteerien ja ylikansallisuusvaatimusten osalta, mikä johtaa siihen, että on mahdotonta määritellä tarkasti, mitkä toiminnot ovat ylikansallisia ja mitkä eivät.
- Koska komission vaatimukset ylikansallisista toimista eivät ole mitenkään muuttuneet siitä, mitkä ne olivat hankkeen anomishetkellä, ja koska hanke hyväksyttiin sellaisenaan, ei ole perustetta komission takautuvalle vaatimukselle, koska se on vastoin oikeusvarmuuden periaatetta.
- UAFSEn 28.7.1999 päivätyn kirjeen, joka sisältää vastaukset vastaajan 11.6.1999 antamaan ilmoitukseen myönnetyn tuen poistamista koskevan menettelyn aloittamisesta, ja 29.12.2000 tehdyn riidanalaisen päätöksen välinen aika, sekä komission päätöksen hyväksymispäivän ja Cámara de Zaragoza tältä päätöksestä annetun ilmoituksen päivämäärän eli 16.5.2002 välinen aika ylittää sen, mitä on hyvän hallinnon periaatteen mukaisesti pidettävä kohtuullisena aikana.
- Perusteluvollisuuden noudattamatta jättäminen.
- Riidanalaisesta päätöksestä puuttuu todistusvoimainen allekirjoitus.

Osman Ocalanin Kurdistanin työväenpuolueen (PKK) ja Serif Vanlyn Kurdistanin kansalliskongressin (KNK) edustajana 31.7.2002 Euroopan Unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-229/02)

(2002/C 233/56)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Osman Ocalan Kurdistanin työväenpuolueen (PKK) ja Serif Vanly Kurdistanin kansalliskongressin (KNK) edustajana ovat nostaneet 31.7.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan Unionin neuvostoa vastaan. Kantajien edustajat ovat barrister Mark Muller ja barrister Edward Grieves, Gareth Piercen valtuuttamina; tämä on osakas Birnberg, Pierce and partnersissa, 14 Inverness Street, Lontoo NW1 7HJ, Yhdistynyt kuningaskunta.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 2.5.2002 tehdyn neuvoston päätöksen 2002/334/EY ja siihen liittyvän 17.6.2002 päivätyn päätöksen siltä osin kuin siinä kielletään PKK
- toissijaisesti toteaa asetuksen N:o 2580/2001 lainvastaiseksi siltä osin kuin sitä sovelletaan kantajiin
- velvoittaa neuvoston korvaamaan kantajille tässä menettelyssä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut
- velvoittaa neuvoston maksamaan vahingonkorvausta.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Tämä kanne on nostettu päätöksen 2002/334/EY ja sitä seuranneen päätöksen 2002/460/EY, jolla PKK sisällytettiin EU:n terroristiluetteloon, osittaiseksi kumoamiseksi. Nämä päätökset tehtiin riidanalaisen asetuksen N:o 2580/2001 mukaisesti.

Väitteidensä tueksi kantajat esittävät seuraavat perusteet:

- Arviointiperusteita ei ole sovellettu paikkansapitäviin tosiseikkoihin ja/tai aseellista selkkausta koskevaa oikeutta ei ole otettu huomioon tämän ollessa asianmukaista. Tähän liittyen väitetään, että neuvosto kielsi järjestön, jota ei ole olemassa (äskettäin lakkautettu) ja joka määritelmällisesti ei voi nyt eikä tulevaisuudessa harjoittaa terrorismia. Toissijaisesti, jos PKK:n katsotaan olevan edelleen olemassa järjestönä – mikä kiistetään –, neuvosto laiminlöi täysin sen vaatimuksen noudattamisen, jonka

mukaan minkä tahansa oletetun järjestön, joka asetuksen nojalla on otettava huomioon, on harjoitettava parhailaan terrorismia. PKK ei ole vuoden 1999 heinäkuun jälkeen vaatinut kurdien itsenäisyyttä ja se on pyrkinyt pelkästään tunnustamiseen rauhanomaisin ja poliittisin keinoin.

- Kansainvälisesti tunnustetun itsemääräämisoikeuden, sivistyksellisten oikeuksien, kansalaisyhteisöjen ja poliittisten oikeuksien rikkominen
- Perusoikeuksia olevien sanan- ja yhdistymisvapauden rikkominen
- Muiden yhteisön oikeuden periaatteiden loukkaaminen; näitä ovat esimerkiksi suhteellisuusperiaate, oikeusvarmuuden periaate, yhdenvertaisuusperiaate ja puolustautumisoikeudet
- Harkintavallan väärinkäyttö, koska se, että neuvosto sisällytti PKK:n kyseiseen luetteloon, perustui Turkin poliittiseen painostukseen eikä siihen, että edellä mainittuja arviointiperusteita olisi sovellettu asianmukaisesti tosiseikkoihin.

Piero Gonnellin ja Associazione Italiana Frantoiani Olearin (AIFO) 2.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-231/02)

(2002/C 233/57)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Piero Gonnelli ja Associazione Italiana Frantoiani Oleari (AIFO) ovat nostaneet 21.8.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajana on asianajaja Ugo Scuro.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista 13 kesäkuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1019/2002⁽¹⁾ kokonaisuudessaan ja toissijaisesti tämän asetuksen 2, 3, 4, 5 ja 6 artiklan

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, AIFOn (Associazione Italiana Frantoiani Oleari) puheenjohtaja on riitauttanut oliiviöljyn kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista 13 päivänä kesäkuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1019.

Kantaja väittää, että asetus on EY 33 artiklan, EY 34 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan, EY 153, ja EY 157–253 artiklan vastainen. Kantajan mukaan kyseessä oleva asetus suosii sitä, että alalla toimivat suuryritykset kykenevät säilyttämään määräävän asemansa markkinoilla, ja vaikeuttaa pienten ja keskisuurten yritysten kehittymistä, minkä lisäksi sillä ei pystytä takaamaan kuluttajalle tietoja tuotteen alkuperästä ja aitoudesta. Asetuksessa säädetään sillä tavoin tiedoista, jotka on ilmoitettava tuotteisiin liitettävissä etiketeissä, että tuotteelle ominainen laatu ei välttämättä käy niistä ilmi. Neitsyt- ja ekstraneitsytöljyjen alkuperään liittyvistä merkinnöistä säädetään ainoastaan merkintöjä koskevan mahdollisuuden muodossa, vaikka kuluttajalle on olennaisen tärkeää saada tietää tuotteen raaka-aineen maantieteellinen alkuperä. Asetuksen mukaan tuotteet on tarjottava loppukuluttajalle enimmäisve-toisuudeltaan viiden litran suuruisissa pakkauksissa, mikä aiheuttaa haittaa pienyrityksien toiminnalle, koska nämä, kuten kantajayhdistyksen jäsenet, myyvät yleensä alkuperäpaikalla puristettua öljyä.

Kanteen kohteena olevassa asetuksessa ei kantajan mukaan myöskään anneta asianmukaisia välineitä tuotteen alkuperän ja aitouden takaamiseksi ja koska sillä vaikeutetaan korkeampilaatuisten öljytyyppien myyntiä ja sitä, että kuluttajilla olisi paremmat mahdollisuudet saada välitöntä tietoa tuotteen, kuten kantajina olevien tuottajien myymän öljyn alkuperästä.

Kyseessä olevalla asetuksella vaikeutetaan yhteisön maatalouspolitiikan päämäärien vastaisesti korkealaatuisten öljyn, kuten kantajien itse myymän öljyn jakelua, mikä lamaannuttaa tuotantoa, teknistä kehitystä ja maatalouden järkevää kehitystä.

(¹) EYVL L 155, 14.6.2002, s. 27.

Charis Aleksandratosin ja Maria Panagiotoun 2.8.2002 Euroopan yhteisöjen neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-233/02)

(2002/C 233/58)

(Oikeudenkäyntikieli: kreikka)

Charis Aleksandratos ja Maria Panagiotou, kotipaikka Bryssel, ovat 2.8.2002 nostaneet Euroopan yhteisöjen ensimmäisen

oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisön neuvostoa vastaan. Kantajien edustajana on asianajaja Charis Tagaras.

Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- ottaa kanteen tutkittavaksi;
- kumoaa riidanalaiset päätökset, jolloin vastaajan on sallittava se, että kantajat osallistuvat suullisiin kokeisiin;
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanne on nostettu neuvoston yleisen kilpailun A/393 valintalautakunnan päätöksistä, joissa hylätään yksi kantajien kirjallisista kokeista ja joissa evätään kantajilta pääsy suullisiin kokeisiin.

Kantajat vetoavat henkilöstösääntöjen 27 artiklan 1 kohdan rikkomiseen ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamiseen ja esittävät, että kyseisen säännöksen rikkomisen ja periaatteen loukkaamisen tekee vakavammaksi se, että vastaaja ei ole hyväksynyt kantajien vaatimuksia saada tietoja niistä ohjeista ja perusteluista, jotka koskevat kantajien kirjallisten kokeiden arvostelemista ja niiden vertaamista kokeissa onnistuneiden hakijoiden kirjallisiin kokeisiin.

Lisäksi näiden tietojen epääminen merkitsee kantajien mukaan sitä, että riidanalaiset toimet on kumottavissa myös kantajille vastaisten toimenpiteiden perusteluvollisuuden rikkomisen sekä asiakirjoihin tutustumista koskevaa oikeutta koskevaan EY 255 artiklaan liittyvän avoimuusperiaatteen loukkaamisen takia.

Strongline A/S:n 5.8.2002 sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan nostama kanne

(Asia T-235/02)

(2002/C 233/59)

(Oikeudenkäyntikieli: englanti)

Strongline A/S on nostanut 5.8.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen sisämarkkinoiden harmonisointivirastoa (tavaramerkit ja mallit) vastaan. Kantajan edustajana on Jacob S. Ørndrup, asianajotoimisto Gorrissen, Federspiel, Kierkegaard; Kööpenhamina (Tanska).

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa ensimmäisen valituslautakunnan 27.5.2002 asiassa R 830/2001-1 tekemän päätöksen
- palauttaa asian ensimmäiselle valituslautakunnalle
- velvoittaa asianosaiset vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

- Scala Inc.:n yhteisön tavaramerkkiä koskevan hakemuksen rekisteröinti rikkoo neuvoston asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohtaa, koska kantaja on kahden sellaisen saman ja aikaisemman tavaramerkin haltija, jotka on rekisteröity samoja tai samankaltaisia tavaroita varten

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Scala Inc., USA

Kyseessä oleva yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki SCALA luokkaan 9 kuuluvia tietokoneohjelmistoja varten

Sen tavaramerkki- tai merkkipuoikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki- tai merkkipuoikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Tanskalainen tavaramerkkirekisteröinti nro VR 1300 1989 SCALA (sanamerkki), rekisteröity 17.3.1989, ja saksalainen tavaramerkkirekisteröinti nro 2059843 SCALA (sanamerkki), rekisteröity 15.3.1994. Nämä kaksi tavaramerkkiä on rekisteröity joukolle luokkiin 9 ja 16 kuuluvia tavaroita. Kantajan väite perustui tiettyihin tavaroihin, joita varten aikaisempi tavaramerkki oli rekisteröity, erityisesti tietovälineille tallennetut laskuriohjelmat ja tietovälineille tallennetut tietojenkäsittelyohjelmat luokassa 9, ja väite koski kaikkia Scala Inc.:n hakemuksessa mainittuja tavaroita

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Kanneperusteet: – Kantajan väiteosastolle toimittamat asiakirjat olivat yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta annetun asetuksen N:o 2868/95 16 säännön 2 kohdassa vaaditun mukaiset

Luigi Marcuccion 8.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-236/02)

(2002/C 233/60)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Luigi Marcuccio on nostanut 21.8.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Luciano Garofalo.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa kehitysyhteistyöstä vastaavan pääosaston pääjohtajan Richelle Koosin 18.3.2002 tekemän päätöksen, jolla Luigi Marcuccio (henkilöstönumero 048092, A7-virka) ja hänen virkansa A7/A6 siirrettiin kehitysyhteistyöstä vastaavan komission pääosaston edustustosta Luandasta (Angola) pääosaston Brysselissä sijaitsevaan toimipaikkaan.
- velvoittaa vastaajan
  - korvaamaan kantajalle tällä päätöksellä aiheutetun aineettoman sekä aineellisen vahingon ja suorittamaan korvauksena tästä vahingosta 100 000 euroa tai muun tuomioistuimen asianmukaiseksi ja oikeudenmukaiseksi katsoman summan
  - suorittamaan kantajalle kaikki Angolassa suoritettuun palvelukseen liittyvät vastikkeet ja korvaukset siirtopäivästä 1.4.2002 alkaen sekä 10 % suuruisen vuotuisen koron, joka pääomitaan vuosittain, tälle summalle
  - velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on riitauttanut komission pääosaston pääjohtajan päätöksen siirtää hänet komission edustustosta Luandasta Brysseliin kehitysyhteistyöstä vastaavaan pääosastoon. Päätös liittyy kantajan mukaan Luandan edustustossa vallinneista ristiriidoista hänelle aiheutuneisiin terveydellisiin ongelmiin.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa siihen, että

- perusteluvollisuutta on laiminlyöty, koska riittävinä perusteluina ei voida pitää sitä, että päätöksessä viitataan tältä osin ainoastaan yksikön etuun.
- hyvän hallintotavan periaatetta on rikottua ja huolenpito-velvollisuutta laiminlyöty.
- asianomaisen henkilön kuulemisvelvollisuutta on laiminlyöty, koska kanteen kohteena oleva päätös tehtiin ilman, että siitä olisi millään tavoin ilmoitettu henkilölle, jota asia koskee.
- kanteen kohteena olevalla päätöksellä on useita harkintavallan väärinkäytölle tyyppillisiä ominaisuuksia, koska asiaa kokonaisuutena tarkastellen voidaan havaita, että päätöksen todellisena päämääränä ei ole ollut puhdas uudelleen organisointi vaan se, että kantaja saadaan siirrettyä pois Angolasta ja tehtävistään siellä.

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH:n 8.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-237/02)

(2002/C 233/61)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Ilmenau (Saksa), on nostanut 8.8.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat G. Schohe ja C. Arhold, prosessiosoite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa 28.5.2002 tehdyn komission päätöksen, joka koski kantajan pyyntöä saada tutustua asiakirjoihin, D(2002)330168, siltä osin kuin siinä evätään pääsy Schottia koskevaan tukimenettelyyn välittömästi liittyviin asiakirjoihin, ja
- velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kantaja, joka on erikoislasin valmistaja, esitti 15.4.20020 pyynnön saada tutustua asiakirjoihin, jotka koskivat eri tukimenettelyjä asetuksen N:o 1049/2001⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kaksi tukimenettelyä koski sitä itseään oletettuna tuensaajana; muut kaksi koskivat sen kilpailijaa erikoislasimarkkinoilla, Schott Glass -nimistä yritystä. Kantaja vaatii kanteessaan kumottavaksi komission 28.5.20020 tekemää hylkäävää päätöstä siltä osin kuin siinä ei anneta tutustua sitä itseään koskeviin tukimenettelyn asiakirjoihin sekä Schott Glassia koskeviin jo päättyneihin menettelyihin liittyviin asiakirjoihin.

Kantaja väittää, että hylkäyspäätös on selvästi vastoin asetuksen N:o 1049/2001 2 artiklan 1 ja 4 kohtaa. Kantajalla on tutustumisoikeus, jota ei ole asetuksen 4 artiklan nojalla rajoitettu. Komissio ei ole osoittanut mitään konkreettista asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen suojattavien oikeushyviiden heikennystä.

Kantaja toteaa lisäksi, että komissio on väärin perustein tukeutunut tarkastus- ja tutkimustoiminnan suojaa koskevaan poikkeukseen. Asetuksen 4 artiklan 7 kohtaan viitaten kantaja vaatii saada tutustua jo päättyneen tutkimusmenettelyn asiakirjoihin. Komission olisi myös pitänyt antaa kantajan tutustua menettelyasiakirjoihin, joista liikesalaisuudet on poistettu, ja vastaavasti antaa tutustua osittain asiakirjoihin 4 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

Komissio on niin ikään laiminlyönyt EY 253 artiklan mukaisen perusteluvollisuutensa esittäessään vain summittaiset perustelut.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, s. 43).

José Barbosa Gonçalvesin 9.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-238/02)

(2002/C 233/62)

(Oikeudenkäyntikieli: portugali)

José Barbosa Gonçalves, kotipaikka Viana do Castelo, on nostanut 9.8.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeus-

asteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja João Dias Gonçalves.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- velvoittaa komission maksamaan kantajalle vahingonkorvauksen, jonka suuruuden ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvistaa mutta joka ei kuitenkaan ole vähemmän kuin 1 016 200 euroa,
- velvoittaa komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut,
- velvoittaa komission julkaisemaan annetun tuomion laajalevikkisimmässä eurooppalaisissa päivä- ja viikkolehdistä.

Kanneperusteet ja oikeudellinen arviointi

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa avoimen kilpailun COM/A/6/01 kokeissa tapahtuneisiin virheisiin, kokeiden arvioinnissa tapahtuneisiin epäsäännöllisyyksiin, kilpailua koskevien sääntöjen rikkomiseen, yleisten avoimuus- ja puolueettomuusperiaatteiden loukkaamiseen ja hakijoiden epäyhdenvertaiseen kohteluun.

Kantaja väittää, että näin loukattiin hänen perusteltua ammatillista luottamustaan, koska kilpailun peruuttaminen ei korjannut aiheutuneita vahinkoja. Kantaja vaatii näin ollen, että vastaaja velvoitetaan korvaamaan sen menettelystä aiheutuneet aineettomat ja aineelliset vahingot ja erityisesti se saamatta jäänyt hyöty, joka kantajan olisi pitänyt saada luultavien tai todennäköisten perusteiden mukaisesti.

Istituto per la Ricostruzione Industriale (IRI) spa:n 14.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-249/02)

(2002/C 233/63)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Istituto per la Ricostruzione Industriale (IRI) spa on nostanut 14.8.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan avustajina ovat asianajajat Gian Michele Roberti, Alsessandra Franchi ja Roberto De Lisa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- toissijaisesti toteaa asetuksen N:o 4253/88 22 artiklan ja asetuksen N:o 1866/90 3 ja 4 artiklan perustamissopimuksen 241 artiklan nojalla lainvastaisiksi ja soveltumattomiksi
- velvoittaa komission korvaamaan tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Nyt esillä olevassa asiassa vaaditaan 31.3.2000 tehdyn komission sen päätöksen (asiakirja 004484) kumoamista, joka koskee asioiden "Enti pubblici" loppusaldoa – P.O. 901010 I1, 906030 I6 ja 936030 I6, jotka liittyvät Euroopan sosiaalirahaston myöntämään osarahoitukseen. Tällä päätöksellä ESR:n rahoitusta on vähennetty alunperin Italialle 12.12.1990 tehdyllä päätöksellä K (90) 3017 ja 17.12.1990 tehdyillä päätöksillä K (90) 2682 sekä K (90) 2746 myönnetystä rahoituksesta. Viimeksi mainitut päätökset on tehty rakennerrahastojen päämääristä ja tehokkuudesta ja niiden toiminnan yhteensovittamisesta keskenään sekä Euroopan investointipankin toiminnan ja muiden rahoitusvälineiden kanssa annetun asetuksen (ETY) N:o 2052/88 soveltamisesta 19 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen N:o 4252/88 (EYVL L 374, s. 1) 14 artiklan 3 kohdan nojalla ja ne koskevat julkisten yritysten aikomien, tavoitteiden 3 ja 4 mukaisten toimintaohjelmien rahoittamista etelä-Italian keskiosassa ja etelä-Italiassa ja näiden samojen yritysten tavoitteen 1 mukaisilla alueilla toteuttamia rakenteellisia toimenpiteitä.

Kantaja vetoaa vaatimustensa tueksi

- puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen, koska kantajalle ei ole annettu hallinnollisen menettelyn missään vaiheessa mahdollisuutta huomautustensa esittämiseen, ei kansallisille viranomaisille eikä komissiolle
- asiaa koskevan säädöksen ja erityisesti ecun/kansallisten valuuttojen muuntokurssia koskevien säännösten virheelliseen soveltamiseen määritettäessä ESR:n rahoitusta saavien sellaisten yksittäisten toimintaohjelmien rahoitusasemaa, joiden hakemus on alunperin tehty kansallisen valuutan määräisenä, mistä on aiheutunut alkuperäiseen rahoituspäätökseen perustuvan suurimman maksettavan määrän pienentyminen
- tiettyjen arviointien suorittamisessa tapahtuneisiin ilmeisiin arviointivirheisiin, jotka ovat tapahtuneet maksuunpantaessa riidanalaisen päätöksen kohteena olevaan toimintaohjelmaan liittyvää loppusaldoa. On muun muassa ilmennyt, että kansallinen viranomainen on tehnyt laskuvirheitä saldon maksupyynnöä laatiessaan eikä ole niitä tarkistanut siten, kuin sen olisi ESR:n rahoitusta koskevan yhteisön lainsäädännön mukaan pitänyt menetellä.

Kantaja vetoaa toissijaisesti myös yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, suhteellisuusperiaatteen ja luottamuksensuojan periaatteen loukkaamiseen.

yksilöimään asian käsittelyn kuluessa ja joka joka tapauksessa tulee perustellusti ilmenemään täytäntöönpanovissa olevasta tuomiosta, sekä tästä oikeudenkäynnistä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Autosalone Ispra snc:n 20.8.2002 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-250/02)

(2002/C 233/64)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Autosalone Ispra snc on nostanut 20.8.2002 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan avustajana on asianajaja Barbara Casu.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

- velvoittaa vastaajan EHTY/EURATOMin perustamissopimuksen nojalla korvaamaan Autosalone Ispra snc:lle aiheutuneen ja aiheutuvan vahingon, jonka määrä tullaan

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja väittää tässä asiassa, että EHTY:llä on sopimussuhteen ulkopuolinen itsenäinen ja/tai kilpaileva ja/tai yhteisvastuullinen vastuu niiden muiden yritysten kanssa, jotka mahdollisesti ovat vastuussa Ispralla 3.5.2002 sattuneista tapahtumista ja niistä aiheutuneista vahingoista. Kantaja muistuttaa, että tuona päivänä Ispran kunnassa satoi kaatamalla. Äkkiä kantajan omistama rakennus täyttyi vedestä siitä syystä, että sellainen laskuviemäri, jota myös EHTY/Euratomin yhteinen tutkimuskeskus käyttää, tulvi yli äyräyttensä

Kantaja korostaa tämän laskuviemäriin vaarallisuutta ja sen riittämätöntä vetoisuutta sekä hydraulista järjestelmää. Järjestelmän omistajat ovat vuosien mittaan tuottamuksellisesti, taitamattomasti ja varomattomasti laiminlyöneet sellaiset huoltotyöt, joilla tulviminen olisi voitu estää, ja vaarantaneet näin sitä käyttävän väestön turvallisuuden.

Näillä perusteilla kantaja katsoo, että EHTY:n perustamissopimuksen 188 artiklan 2 kohdassa määrätyt sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun syntyedellytykset ovat täyttyneet.

III

(Tiedotteita)

(2002/C 233/65)

Tuomioistuimen viimeisin julkaisu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä

EYVL C 219, 14.9.2002

Luettelo aiemmista julkaisuista

EYVL C 202, 24.8.2002

EYVL C 191, 10.8.2002

EYVL C 180, 27.7.2002

EYVL C 169, 13.7.2002

EYVL C 156, 29.6.2002

EYVL C 144, 15.6.2002

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
